

1951 m. SPALIO mėn. Nr. 10

SKAUTŲ AIDAS

SKAUTŲ AIDAS

Lietuvių skaučių ir skautų laikraštis *Redaguoja vyr. sktn. Stp. Kairys, bendradarbiaujant Redakcinei K-jai *Leidžia Lietuvos Skautų Brolijos Kanados Rajono Vadija *Prenumerata: metams \$ 2.00, pusei metų \$ 1.00 *Smulkūs skelbimėliai iki 20 žodžių \$ 1.00 *Adresas: Redakcija - Stp. Kairys, 716 Lansdowne Ave, Toronto, Ont. *Administracija - P.A. Pundzevičius, Box 1003, Station C. Toronto, Ont.

*Lithuanian Boy- and Girl Scouts periodical Editor S. Kairys, 716 Lansdowne Ave, Toronto, Ont.

* Kanados Rajono vadeiva sktn. Z. Paulionis perėmė administracijos išdinininko pareigas.

* "Sk. A." paremti prisiuntė br. Kest. Dubauskas iš Lethbridge, Alta, Kanadoje, 4 dolerius ir br. V. Bacevičius iš Clevelando, JAV 1 dol. Abiem nuoširdžiausia padėka!

* Toronto Skaučių Šatrijos Tuntas parėmė "Sk. Aidą" 20 dolerių. Mieloms torontiškėms sesėms širdingai dėkojame.

* V. sktn. J. Vaičiūnienė atsiuntė mums savo linkėjimus pridėdama \$5 "Sk. A." reikalams. Nuoširdus ačiu mūsų darbą parėmusiai.

* "Skautų Aido" prenumerata 1952 metams nustatoma \$ 3.

* Jamborės reportažai talpinami šiame numeryje, nes nuotraukos buvo gautos jau sutvarkius Nr. 9.

* Susikaupe žinios iš vietovių priverstė mus šiame numeryje daugiau vietos skirti skyriui "Po svetimu dangum". "Suk Galvą skyrius Nr. 11 bus įdėtas nusistovėjusia tvarka. Visų galvas sukančiųjų atsiprašome ...

* "Aukštinės Pasakos" ir "Kaa medžioja" antgalvėliai yra piešti redakcinio

kolektyvo nario vyr. skilt. s. v. V. Bričkaus.

* Nežiūrint visų buvusių sunkumų ir vargų, "Skautų Aidas" rengiasi žengti į trečiuosius savo gyvavimo metus emigracijoje. Tai yra darbo vaisius ne taip jau didelio būrelio žmonių, kurie, kaip ir kiekvienas mūsų, yra slegiami savo asmeninių reikalų ir rūpesčių. Tačiau, nežiūrint viso to, jie rado laiko dirbti "Skautų Aidui". Būtų gražu, kad ir kiekvienas skaitytojas ne tik džiaugtųsi "Sk. A." skaitydamas, bet taip pat ir įneštų jam savo mažą įnašą. Šis mažas įnašas yra sekančių metų prenumerata. Nenutęsdami užsisakymo, mieli sesės ir broliai, žymiai palengvinsite administracijos darbą. Žinant iš anksto prenumeratūros skaičių, mums bus daug lengviau numatyti laikraščio tiražą ir tuo būdu užtikrinti jums visų ateinančių metų numerių gavimą. Tad greičiau siųskime savo prenumeratas ir pasiūlymus kitiems metams. Užsakydami "Sk. A.", naudokite mūsų siunčiamas korteles.

* Visos šio Nr. nuotraukos yra iš pasaulinės jamborės.

I Toronto Skautų Vyčių Dr-vei, parėmusiai mano šeimą pinigais mano ligos metu, nuoširdus ačiu.

s. v. v. sklt. Petras Būtėnas

Viršelis: Dail. Telesforo Valiaus

Spaudė

Banga

Toronto - PL 1026

SESE, BROLI, SURASK 1952 METAMS
BENT PO VIENĄ NAUJĄ
"SKAUTŲ AIDO" PRENUMERATORIŲ!

SKAUTŲ AIDAS

1951 m. SPALIO mėn. Nr. 10

NAUJUOSIUS MOKSLO METUS PRADĖJUS

V. sktn. Br. Kliorė

Būriai lietuviško jaunimo pasklido po mokyklas visuose pasaulio kraštuose. Kad ir ne tradicinę rugsėjo 1-ją dieną, kad ir nepasipuošę lietuviškos mokyklos uniforma. Vienas, tačiau, didelis ir pagrindinis dalykas liko nepasikeitęs: mokslas.

Mokslas... Didžioji pasaulio galybė, žmonijos pažangos pagrindas. Štai, istorijos vadovėlyje matome pavaizduotą priešistorinį žmogų su kuoka rankoje. Istorijos mąstu matuojant, palyginti, ne taip jau sena praeitis. Bet kokia milžiniška, svaiginanti pažanga nuo to laiko ligi mūsų dienų... Kadaisė labai jaunimo pamėgti XIX a. rašytojo Jules Verne fantastiniai ateities romanai šiandien retai beskaitomi. Kodėl? - Tikrovė jau senai pavijo ir pralenkė Jules Verne svajones.

Mokslas: didžioji šviesa, tūkstančiais metų krautas ir brendęs turtas. Didžiomis pastangomis, didžiomis aukomis jis pasiektas. Žmonės aukojo savo gyvybes norėdami patys išbandyti vaistus prieš baisiasias ligas, pirmą kartą išmėginti naujuosius technikos išradimus. O kiek nemiegotų naktų, alkio, vargo ir skurdo mokslo darbuotojai ir ieškotojai yra pakėlę? Brangia kaina įgytas mokslo lobynas - argi atsirastų lietuvis jaunuolis, kuris jo nesiektų, nevertintų?

Ak, kadaisė pagarsėjęs Rousseau nustebino žmoniją pareikšdamas, kad mokslas ir menas neprisidėjo prie žmonių dvasinio lygio pakėlimo, o, atvirkščiai, žmogų sugadino. Šiandieną nebereikia būti filosofu, kad galėtume kategoriškai paneigti šią skambiają, bet nepagrįstą nuomonę. Mokslas palengvino, nušvietė, prailgino ir praskaidrino žmogaus gyvenimą. O jeigu žmogus kaikuriuos technikos išradimus panaudojo blogam, tai mokslas čia niekuo dėtas. Yra žinomos blogio priežastys, yra žinomas Kelias ir Tiesa, jei jau ko trūksta, tai tik geros valios.

Jūs, kurie vėl grįžote į mokyklos suolą, tarytum, plaukiate vingiuota, pasakiško grožio upe. Vos tik spėjote apžvelgti naujas apylinkes, pasigėrėti jų grožiu ir senovės paminklais, - štai vėl naujas posūkis, nauji vaizdai, naujos paslaptys. Lygiai taip ir mokslas kasdien atidengia jums naujus horizontus, užmena ir išsprendžia naujas problemas. Upės galą priplauksi, bet mokslo galo nerasi. Ir džiaukimės tuo: jeigu jau viskas būtų išspręsta ir pasiekta, koks gi bebūtų gyvenimas be viliojančių žiburių?

Išgirsite ir tokių nuomonių, kad gyvenant aukšto ekonominio lygio kraštuose, nėra būtino reikalo sukti galvą mokslais. Ir eiliniu darbu galima gražiai, dorai ir sočiai pragyventi. Tai tikra teisybė, tik... ne jaunimui. Nejaugi Adomas Mickevičius savo "Giesmėje jaunystei" būtų nurodęs jaunimui netikrą kelią? Nejaugi jums, lietuviams jaunuoliams, nieko nesako jo žodžiai: "Paduok, jaunyste, man sparnus!" Jei kas dar abejotų, teprisimena Tėvynės ateitį, skautišką idea-

lizmą. O juk dar tebegalioja tūkstančių metų nenublukinti senovės žodžiai: "Edimus ut vivamus, non vivimus ut edamus".

Dar vienas susimąstymo momentas. Nors ir ne pirmą rugsėjo pradedame, nors ir nedėvime lietuviškos uniformos, vistiek: "Lietuviais esame mes gimę!" Toliau jau patys žinote. Brangiai sumokėjo už mokslą, už šviesą Vaičiaitis, Biliūnas, Kudirka ir daugelis, daugelis kitų. Kas saugos jų užkurtą ugnelę, jei ne mokslą pamilęs jaunimas?

Mokslo šaknis karti. Jai pasaldinti daug ką kruopštūs mokytojai sugalvojo. Net tokių populiarių dalyką kaip sunkios atminties "dvejeta". Tačiau lietuviškai knygai, gyvam lietuviškam žodžiui, lietuviškai dainai pamilti šiuo metu niekas tokių ar panašių priemonių nepavartos. Jei jau kas tyliai ir jautriai mums apie tai kalbės, tai tik mūsų lietuviška širdis, tik mūsų skautiška sąžinė. Ir neliksime jų balsui kurti...

"... Siek ten, kur vyždis nepasiekia!

Laužk tai, ko protas nepajėgia! (A. Mickevičius)

Kad vyždis pagaliau pasiektų tai, apie ką kasdien svajojam, kad protas pajėgtų, kai būsime pašaukti. -

Eik paieškoti brolio

Jaunas trylikos metų berniukas gulėjo ligoninėje sunkiai sergančiųjų skyriuje. Palatoje buvo daugiausiai seni ir suaugę vyrai. Mūsų išbalęs berniukas klaidžiojo akim po lubas ir troško sunkiame vaistais prikvipusiame ore. Pro šali praeidamas skautų vadas sustojo prie jo lovos ir paklausė:

- Ar tu mėgsti gauti laiškų?

- Kokių laiškų? - atsakė berniukas. - Aš niekad negaunu laiškų. Niekas nesirūpina manim...

* * *

Broli Skaute, ar tu nepagalvoji, kad čia yra svarbus dalykas tavo veikimui? Aš manau apie tuos tavo amžiaus berniukus ligonius, kurių yra gana daug. Tu iki šiol gal būt nepagalvojai... bet dabar jau žinai. Tat ko bedelsti?

Visų pirma reikia nugalėti bailumą ir, gal būt, tingėjimą, kad aplankytum ligoninę. Nunešk knygų ar kokį nors skanesnį vaisių. Susipažinęs gali pasisiūlyti parašyti laišką (ligoniai dažnai negali rašyti). Paskolink marškinius. Kartais padėk išeiti pasivaikščioti. Pagalvok apie paralyžuotus, kurie negali išeiti nei į bažnyčią, nei į kiną. Kuo nors padėk jiems.

Jei sergantis berniukas būtų ar nebūtų skautu, tu vistiek gali pasidaryti jo geru draugu. Kalėdos tau bus gera proga ką nors žymesnio suruošti. Su savo skiltim suorganizuokite sergantiems berniukams mažutę šventę. Nuneškite saldainių. Kalėdos juk yra džiaugsmo šventė kada niekas neprivalo būti užmirštas. Taip pat jo nepamiršk ir po Kalėdų...

* * *

Paprašyk savo draugininko, kad tave palydėtų į ligoninę ir kartu aplankykite visus sergančius izoliuotus berniukus. Neįsivaizduoji, kiek tyro džiaugsmo jiems suteiksute savo paprastu apsilankymu. Ir tavo paties širdį pripildys laimė.

Broli skaute, užmiršk save patį ir eik. Eik ieškoti brolio, kurio tu dar nepažįsti. BUDĖK !

Iš Tarptautinio Skautų Biuro leidžiamo žurnalo "Jamboree" vertė skltn. Ž.

TIKRA ... LEGENDA

Ispanijoje pasakojama, kad vieną dieną Marija nužengė iš dangaus žemėn paguosti varguose skęstančių žmonių. Ji sutiko savo kelionėje našlaičių, ligonių, išalkusių ir kiekvienam iš jų davė dovanų. Baigdama savo kelionę, ji pasuko namelių link, kur gyveno vargšai kalnų kasyklų darbininkai. Įėjusi išklausė visų jų vargų ir išprašė Viešpaties, kad tie kalnakasiai po kelių laužtuvo smūgių atrastų geležies klodus, kurių ieškojo jau keletą mėnesių.

Išėjusi iš kaimelio, Marija užlipo vienon kalnelio viršūnėn ir jau norėjo prašyti Viešpaties, kad ją vėl paimtų dangaus karalystėn, bet staiga po savo kojomis išvydo parpuolusį berniuką: "Ponia", jis kalbėjo verkdamas, "aš nieko neturiu šioje žemėje... norėčiau su Tavimi drauge keliauti". Mergelė Marija nusišypsojo... "To aš negaliu tau suteikti..., bet galėčiau tau duoti gerą draugą, kuris tavęs niekad nepaliks". Ji pamojo ranka ir šalia našlaičio atsirado kokių 12 metų berniukas. "Jį sutikau Saragocoje", tarė Ponia, "jis myli savo Dievą, Tėvynę, tėvelius, jis tavimi rūpinsis ir tavęs vieno nepaliks".

Abu berniukai paspaudė viens kitam rankas, o Marija šypsodamasi pradingo.

* * *

Norėjau papasakoti tau šią legendą, sese, broli, tikėdamas, kad tu mokėsi suprasti šio pasakojimo pamokomąją mintį ir sugebėsi ją pritaikyti savo gyvenimui ir veiklai.

Marija atranda vienišą našlaitį ir nežino jam geresnės dovanos kaip duoti gerą draugą. Ir, žiūrėk, šis naujas berniukas yra labai labai panašus į tave... Jis tikriausiai nebuvo skautas, t. y., gal būt nemokėjo stovyklauti, nei mazgelių rišti, bet jis mylėjo Dievą, tėvynę, tėvelius, žmones...

Mielas Broli, aš noriu pasakyti, kad juo tu esi...

Vieniša mergaite ar berniuku šiandien gali būti kiekvienas lietuvis vaikas, kuris, gyvendamas svetimųjų tarpe ir nepriklausydamas jokiai lietuviškojo jaunimo organizacijai, gyvena labai didelių pavojų tarpe užmiršti Dievą, gražią Lietuvos žemelę, apie kurią tiek nedaug tegirdėjo, užmiršti tėvelių kalbą.

Mes, lietuviai, visi esame Marijos žemės vaikai. Nedori priešai išvarė mus iš Tėviškėlės. Gyvename svetur. Laukiame, kada vėl galėsime grįžti į ten, iš kur atkeliavome. Bet, kol gyvename tremtyje, tikra... legenda gali tapti tikrove. Geruoju berniuku ar mergaite gali tapti kiekvienas lietuvis skautas berniukas ir skautė mergaitė.

Tesuranda ji-jis po vieną vienišą lietuvių vaiką ir teatveda jį į mūsų eiles.

Štai tavo kelias! Tai yra kelias, kuriuo žengti kviečia dangiškoji Motina Marija. Ji nori, kad mergaitės mergaitėms ir berniukai berniukams vadovautų, kad vyresnieji drauge žaisdami su jaunesniaisiais, iškylaudami ir stovyklaudami, dėvėdami tą pačią uniformą, širdyje nešiodami tą patį skautų šūkį "Dievui, Tėvynei, Artimui", juo gyventų ir daug daug kitų vaikučių atvestų į savo eiles...

Tau, sese, broli, nieko nėra negalimo. Visos kliūtys bus pašalintos, jei norėsi.

Marija tave šaukia...

Truputį drąsos ir legenda taps tikrove.

A.N., Italija

Lietuviai Pasaulinėje VII-Ų JAMBORĖJE

Pasklt. K. Dikšaitis

Į PARUOŠIAMĄ STOVYKLĄ

Š. m. liepos mėn. 24-25 d. d. beveik visi lietuvių reprezentacinio vieneto skautai susirinko Diepholze; du broliai prie mūsų prisijungė Muenchene.

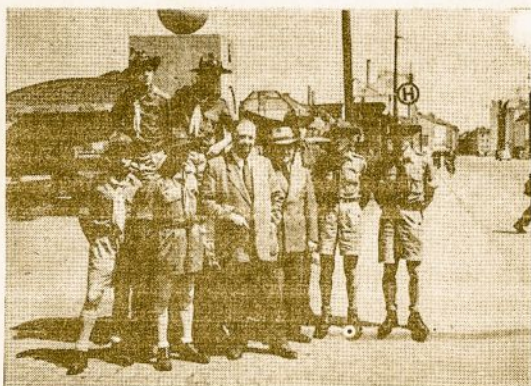
Dvi dienas galutinai ruošėmės kelionei; rinkome reikalingus daiktus, tvarkėmės uniformas, ieškojome parodėlei eksponatų ir galų gale kiekvienas pakrovėme bendruosius daiktus į savo kuprines. Paskutinę naktį kai kurie iš mūsų vos porą valandų temiegojo, o kiti ir visai nesumerkė akių. Nebuvo laiko.

Ryte apie 6 val. vieni išgirdome, kiti pamatėme atvažiuojančią mašiną, kuri mus turėjo nuvežti į Bremeną. Sulipę į mašiną vos spėjome atsisveikinti. Mes pradėjome tolti nuo Diepholzo, o artėti, kad ir šiuo atveju netiesioginiai (nes vykome į Bremeną), prie jamborės. Visų veiduose iki šiol buvęs netikrumas išnyko. Daug įvairiausių kliūčių jau buvo nugalėta, kuriuos mums buvo pastojusios kelią jamborėn, bet ir nemažai dar matėme jų priešaky. Skautas juk turi būti linksmas! Tat ir mes po "sudiev", "sudiev..." užtraukėme lietuvišką sūtarinę. Vokiečiai negalėdami mūsų suprasti, lydėjo akimis. Taip bedainuodami pasiekėme ir Bremeną. Iš čia keliavome toliau į Bremen-Vegesack, kur turėjome susitikti su kun. Šarka. Pakeliui į minėtą vietovę mus sulaikė vokiečių policija, manydama, kad mes esame FDJ (Freie Deutsche Jugend). Ši jaunimo organizacija paskutiniu metu Vakarų Vokietijoje uždrausta. Reikalą paaiškinus ir dokumentaliai įrodžius, keliavome toliau. Vegesacke susitikome su kun. Šarka. Jo rūpesčiu mes galėjome iki Muen-

cheno važiuoti traukiniu nemokamai. Tuo traukiniu buvo atvykę emigrantai į Grohno pereinamąją stovyklą. Su mumis drauge važiavo ir vokiečių skautai (BDP). Iš kun. Šarkos gavome kelionei paramą maistu ir kitais dalykais. Už visą jo rūpestį jam esame labai dėkingi.

Traukinyje jautėmės labai laisvai - du skautai vienoj kupe. Iš Brėmeno stoties išvykome apie 5 val. po piet, o sekantį rytą pabudę pamatėme jau Bavarijos vaizdus. Atėjus vienuoliktai valandai išlipome Muenchene. Čia turėjome pakankamai laiko apžiūrėti miestą. Vakare prie mūsų prisijungė ir du likusieji broliai. Sulipome į Balfio mašiną ir po pusės valandos jau buvome pakeliui iš Muencheno į Piding - Jamborės paruošiamąją stovyklą. Buvo jau tamsu ir vėsu. Į anklodes susivynioję laukėme kelionės galo. Tamsumoje įžiūrėjome kalnų siluetus. Jautėme, kad jau esame iš tikrųjų netoli tos vietos, kur įvyks visų skautų laukiamoji jamborė.

Antrą valandą nakties pasiekėme Piding. Ženklais eidami greit sura-

Pasiekėm Müncheną. . . viduryje daug mums padėję p. Wulf ir dir. dr. A. Palaitis.

dome ir pačią stovyklavietę. Reikėjo važiuoti į kalną. Mus pasitiko stovyklos sargyba. Išsikrovėme daiktus, o mašina grįžo atgal į Muencheną. Sulindome į šiaudus ir užmigome kalnuotame Pietų Vokietijos krašte.

PARUOŠIAMOJI STOVYKLA

Sekmadienis. Puiki diena. Iš DP skautų mes nebuvo pirmieji: radome brolius latvius ir vengrus. Mūsų džiaugsmui ir nustebimui radome dar vieną saviškį, kuris vyko stovyklon kaip svečias. Pasidalinę išpūdžiais, valgėme pusryčius. Tuoj po pusryčių dalyvavome centrinės vėliavos pakėlime. Susirinko gausus būrys ir vokiečių skautų. Vokiečių vyriausias skautininkas Kajus Roller po trumpo pranešimo pasveikinimo mus kaip naujai atvykusius.

Pirmas mūsų uždavinys buvo įsirengti savo stovyklavietę. Mums bedirbant, atvyko sktn. V. Skrinškas - mūsų kontingento vadovas (jo adjutantas ps. O. Gešventas, kuriam yra pavesta tvarkyti propagandą, mums vadovavo kelionėje). Po piet atsirado Vokietijos Rajono vadeiva v. sktn. Šenbergas. Tą pačią dieną aplankėme prie pat stovyklavietės esančią apie 1000 metų senumo pilį. Vakare mus pakvietė vengrų skautai į savo laužą.

Sekančiomis dienomis vyko įvairūs paruošiamieji darbai. Rytą anksti atsikėlę bėgdavome kalnų upelin nusi-prausti. Po pusryčių - vėliavos pakėlimas, per kurį vok. skautininkas darydavo gan ilgus pranešimus, o paskui įvairūs darbų darbeliai. Būda-vo ir bendrų sueigų. Per pirmą tokių sueigų dalino iš amerikiečių skautų gautas dovanas. Mums irgi šiek tiek kliuvo.

Mums esant paruošiamoje stovykloje, Salzburge vyko Tarptautinė Skautu Konferencija, kurioje dalyvavo ir mūsų atstovas v. s. Šenbergas.

Turėdami daugiau laisvo laiko mokėmės su broliais latviais dainuoti lietuviškų ir latviškų dainų. Dainavimas mus dar daugiau suartinė į vieną skautišką bendruomenę. Įtemptai ruo-

Sktn. V. Skrinškas rikiuoja mūsų vienetą paruošiamoje stovykloje.

šėme dainas ir tautinius šokius. Nebuvo pamirštami ir paradai, kurių įvyko du.

Prie DP skautų prisidėjo dar ir viena rusų skautų skiltis. Visoje užsieniečių draugovėje buvo 35 skautai. Mūsųškių viso 14.

Trečios dienos vakare įvyko DP skautų draugovės laužas, į kurį pakvietėme ir iš Berlyno atvykusius vokiečių skautus. Laužo metu v. s. Šenbergas įteikė jiems dovanėlę lietuvių vardu. Savo padėkoje jie pareiškė, kad jiems yra malonu pabūti kelias valandas su žmonėmis, kurie juos supranta. Girdi, Vakarų Vokietijos skautai negalį jų, iš Berlyno atvykusių, suprasti.

Paskutinę dieną ruošėmės kelionei į jamborę - Bad Ischl, Austrijoje. Taip rugpiūčio mėn. 2 dienos ryte, užsidėję kuprines, išžygiavome link Austrijos sienos. Sieną perėjome be jokių sunkumų. Austrijos teritorijoje garbingai išmeigėme mūsų trispalvę ir laukėme sunkvežimio, kuris mus turėjo nuvežti į didžiąją stovyklą.

SU DAINA Į JAMBORE

Keletai valandų praėjus pakalnėje pasirodė mėlynas autobusas. Į jį sulipo visi DP skautai ir šiek tiek vokiečių. Mašinos pajudėjus autostrada su broliais latviais užtraukėme "Dievui, Tau Tėvyne ir Žmonijai..." Dainavo ir kiti, nuotaika kuo geriausia. Ir kodėl neturėjome būti linksmi?

Atvykome į jamborę ...

Juk važiuojame į jamborę, kur 10 dienų galėsime pagyventi su viso pasaulio skautais ir galėsime paduoti vienas kitam broliškai kairę.

Pravažiavome Salzburgą. Gražus miestas. Įdomūs pastatai, ypač ant aukštų uolų stovinti pilis. Aplinkui gražūs kalnai. Pro mus pralėkė dar keli miesteliai ir ežerai. Pasiekėme pagaliau ir Strobl. Ilgai nereikėjo laukti. Greit per mašinos langus pamatėme jamborės palapines. Štai ir vėliavom išpuošti vartai! Išlipam. Išsirikiuojam ir su prišakyje iškelta trispalve žygiuojame į stovyklą. Daugelis mus sveikina. Nereikėjo daug klaidžioti kol suradome mums paskirtą vietą.

VALIO! JAU JAMBORĖJE!

Dabar tai jau tikrai esame jamborėje. Buvo daug sunkumų lietuvių skautų reprezentaciniam vienetui prasiveržti į pasaulinį skautų sąskrydį. Mes vieni nebūtume galėję to įvykdyti. Didelė padėka už paramą mūsų mieliems tautiečiams visame laisvame pasaulyje. Mes gerai žinome, kad tie pinigai, kurie mums yra suaukoti nėra vienam iš dangaus nekrenta, juos reikia sunkiai uždirbti. Kiekvienas iš mūsų tai žinodamas stengsis kuo geriau Lietuvą ir jos skautiją atstovauti.

RENGIAME STOVYKLAVIETĘ

Mums, latviams, vengrams ir rusams paskirtas plotas nedidelis, rei-

kėjo viską daryti taip, kad kuo daugiau vietos aikštelei laimėjus. Visos keturios tautybės turim bendrą aikštelę. Apie atskiras aikšteles negali būti nei kalbos - mažai vietos. Pirmą dieną nespėjome visko tinkamai įrengti. Vakare turėjome laisvo laiko ir galėjome išeiti į stovyklą. Sugrįžę kiekvienas pasakojo savo įspūdžius ir turėjo net išsikeitę ženkliukų.

Sekančią dieną tęsėme stovyklos įrangos darbus.

7-sios JAMBORĖS ATIDARYMAS

Rugpiūčio mėn. 3 d. 6 val. vakare pagal programą turėjo įvykti jamborės atidarymas. Po piet pradėjome pasiruošimus didžiajam paradui. Dvi valandos prieš atidarymą buvo skirtos visiems nužygiuoti į nurodytas vietas, bet ne į parado aikštę. Mes turim žygiuoti paskui vokiečius, nes atvykome jų kontingente. Visa DP draugovė išsirikiuoja ir nueina prie vokiečių stovyklos, kuri yra netoli nuo mūsų. Kiekviena tautybė neša savo vėliavas. Mes nešamės dvi: tautinę ir buvusio Vokietijoje "Baltijos" tunto vėliavą, kuri jamborės metu yra mūsų skilties vėliava. Laukiam sustoję prie centrinės gatvės. Pasigirsta pagaliau: "Žengte marš". Mūsų skiltis žygiuoja vienoje grupėje su latviais, vengrais ir rusais. Trispalvė plevesuoja aukštai iškelta. Pasiekiam vokiečiams ir mums pa-

Pulk. J. Wilsonas atidaro 7-tąją jamborę

DP skautų dr-vės
rajono vartai.

skirtą vietą. Vėl reikia laukti. Stovykloje vaizdas didingas! Kur tik žiūri, visur vėliavos ir skautų gretos. Girdėti juodųjų būgnai, anglų dainos, orkestrų garsai; begalo daug fotografų ir filmuotojų. Vis dar ateina kolonos, sustoja ir laukia. Štai afrikiečiai, indai, japonai, australai, suomiai, švedai, amerikiečiai ir t.t. ir t.t. - viso virš 14000 skautų. Laikrodžio rodyklės rodo keliasdešimt minučių prieš 6. Alfabetine tvarka juda didžiulės skautų gretos į paradinę aikštę, kur turi įvykti atidarymas. Ateina ir mūsų eilė. Prie aikštės vartų laukiau ateinant mūsų reprezentantų. Praėjus vokiečiams, pamatau atskirą grupę, kurios priešakyje plevesuoja ir mūsų trispalvė. Žiūrovų tarpe išgirstu: Litauen, Lithuania!

Po valandos paradinė aikštė pilna išsirikiavusių skautų.

Duodamas ženklas pradėti statyti septynių jamborių bokštus. Vyksta lenktynės. Kas pirmiau pastatys!

Pirmoji buvo Austrija, nors kitos valstybės irgi tik keliom sekundėm teatsiliko. Iš Austrijos bokšto Tarpautinio Skautų Biuro Dir. pulk. Wilsonas atidarė septintąją jamborę.

Atidarymą paskelbdamas, Wilsonas bokšte iškėlė Austrijos vėliavą. Iškilme dalyvavo Austrijos švietimo min., Lady Baden-Powell, Danijos Skaučių S-gos šefė ir daug kitų žymių skautybės veikėjų.

Wilsonui baigus kalbėti, nuskambėjo 7-sios jamborės daina:

Broliai, klausykitės dainos garso,
Į septintą jamborę kviečia pasaulį

Austrija,

Nors ir audra aplink mus siaustų,
Džiaukites su mumis, nenusiminkit.
Skamba dainos, jos sklinda plačiai,
Į Jamborę jos kviečia, kam tik patinka.
Ir šiandien mūs palapinėj vėl laimė yra,
Mus saugoja vadas B-P!

(Jamborės dainos pirmasis posmas
verstas pažodžiui)

Vėl alfabetine tvarka tautos žygiuo-

ja pro tribūną. Mūsų trispalvė, nešama reprezentacinio vieneto, visiems aiškiai liudyja, kad Lietuvių Tauta ir Lietuvos Skautija gyvuoja nors ir sunkiausiose sąlygose.

DAR ŠIS TAS APIE STOVYKLAVIETĘ

Kaip jau minėjau, vietos turėjome mažai. Vartai buvo bendri su broliais latviais, vengrais ir rusais. Prie vartų plevesavo mūsų ir minėtų tautų vėliavos. Šalia tų vėliavų buvo dar ir dvi vokiečių: vok. skautų ir vok. tautinė. Prie pat vartų turėjome apvalioje palapinėje įrengę parodėlę, kuriai vadovavo psktn. O. Gešventas.

Liko dar šiek tiek laisvos vietos - ją perleidome broliams latviams. Spauda, Lietuvos vaizdai, juostos, rankdarbiai (liet. kryžiai, lėkštės ir kita), lietuviškų pašto ženklų kolekcija, tautinių raštų antklodės, Lietuvos žemėlapis ir kiti eksponatai aiškiai kalbėjo svečiams apie Lietuvą, jos kultūrą, kraštovaizdį, meną, istoriją, skautišką veiklą ir įvairius lietuvių papročius. Prie parodėlės būtų galima priskirti ir aikštelėje pastatytas Lietuvos žemėlapis: ant

jo surašyti laisvės kovų metu žuvusių ir į Sibirą ištremtų mūsų tautiečių skaičius.

SVEČIAI IR VIZITAI

Rugpiūčio 4-5 d. d. svečiams skirtos. Daugelis nesilaikė tų taisyklių lankydavosi ir kitomis dienomis. Mūsų parodėlės lankytojai parodė didelį susidomėjimą. Svečiams skirtomis dienomis jų mūsų stovykloje netrūko. Kartais prieidavo tiek, kad nebūdavo vietos net mums patiems praeiti. Visų dėmesį atkreipdavo vartai: lietuvių, latvių, vengrų herbai ir rusų vėliava supančiota grandinėmis.

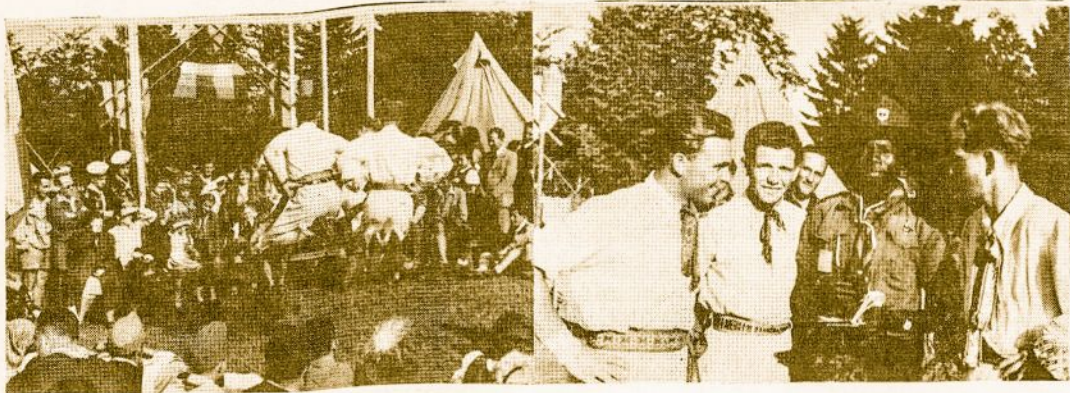
Rugpiūčio 5 dieną mūsų stovyklą aplankė suomių skautai, su kuriais jau pereinant Austrijos - Vokietijos sieną susipažinome ir pas save užkviėtėm.

Nustebome, kai mus aplankė estai švedų skautų uniformose. Mat, jie atvyko iš Švedijos, t. y. švedų skautų kontingente. Viso jų buvo 9.

Rugpiūčio 6 dieną mus aplankė Mr. Walter J. Donnelly - amerikiečių aukštasis komisaras Austrijai. Su

JAV aukštasis komisaras Austrijai W. J. Donnelly mūsų stovykloje. Šalia sklt. V. Kempka ir latvis skautas.

Šokam "Oželį" mus aplankiusiems
Suomijos skautams.

juo kartu buvę fotografai padarė visą eilę nuotraukų, kurių viena (vartai ir keletas skautų) sekančią dieną buvo patalpinta Vienos "Wiener Kurier" kaip pirmoji jamborės nuotrauka ne-skautų laikraštyje. Tą pačią dieną, Komisarui palikus mūsų stovyklą, pas mus prigūžėjo nemažai foto-reporterių, korespondentų ir filmuotojų. Buvo ir amerikiečių kariuomenės laikraščio "Stars and Stripes" korespondentas, kuris sakėsi sužinojęs apie mus iš aukštojo komisaro.

Sekančią dieną mus aplankė daugiau amerikiečių kronikų filmuotojų, tarp jų net ir žymios bendrovės "Official Film" reporteris, kuris naudojo spalvuotas filmas. Tekopakartoti "oželį".

Rugpjūčio 8 dieną trumpą vizitą padarė Tarpt. Skautų Biuro Dir. pulk.

Pasitarimas su Prancūzijos
kolonijų atstovu ...

Wilson drauge su stovyklos viršininku DCC inž. A. Klarer, kuris mums primetė, esą mes varome per didelę propagandą (?!).

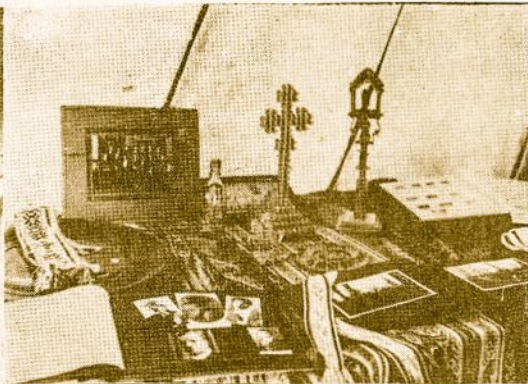
Po šio vizito atėjo su magnetofonu amerikiečių karinės radio stoties Austrijoje atstovai. Prašė tarti žodį savo kalboje. Ta proga sktn. V. Skrinskas pasveikino lietuvių skautus visame pasaulyje. Po mūsų vadovo sveikinimo radio atstovai perskaitė anglų kalboje prie kryžiaus esančių užrašų odoje. Tokia pat proga buvo duota ir mūsų kaimynams.

JAMBORĖS DIENOS BAIGIASI

Dešimts dienų praėjo kaip viena. Štai jau ir paskutinė! Prieš piet paradinėje aikštėje įvyko jamborės uždarymas. Į susirinkusius kalbėjo

Skanių pietų! Kun. Dr. Vaišnora po kelionės iš Romos buvo išalkęs ...

Dalis mūsų suruoštos parodėlės.

DIDŽIAJAM SAŠKRYDYJE

P. Daukėnys

KELIONĖ PER ALPES

Kai nakties miško vėsumoje blėsta puikiai pasisekęs draugovės stovyklos laužas ir tik praeinančio sargybinio į žėruojančias anglis retkarčiais įmestos kadugių šakelės sukėlusios tirštų dūmų kamuolius staiga nušviečia tylias palapines, pasigirsta iš miego karalijos atskriejantis broliuko garsas: "Ach, jamborė"! Tikrai ta Jamborė! Tai magiškas vardas skauto lūpose, vėjus, audras ir nuotykius slepiantis vardas. Kas į ją nenorėtų patekti, kas nenorėtų išgyventi to didžiojo skautiško džiaugsmo, kai kiekviename žingsnyje susitinki brolius iš kiekvieno žemės rutulio kampo?

Tremtiniui, nors ir skautui, pažymėtam dviem garsiosiom DP raidėm "rubežių" pervažiavimo formalumai susidaro nemažesni, kaip ir patys Alpių kalnai. Bet kas skautui Alpės, jei kitas, berods, ir į Himalajų Everestą ketina kopti!? Ir štai traukinys iš pietų Tirolio pasišokinėdamas ir vingiuodamas nuo kalno į kalną, per tunelius raitydamasis lyg vaiduoklis, iš karalystės į karalystę perbėgdamas, išniręs iš snieguotųjų Alpių, sustaigia ir sustoja. Konduktorius sušunka: "Bad Ischl". Valio! Bematant stoty pasipila naujai atvažiavusių skautų būriai. Pirma pažintis. Gut Pfad! Buona caccia! Budėk! ir dar kitom pirmą kartą girdimom kalbom pasigirsta broliški sveikinimai. Visų lūpose - jamborė.

pulk. Wilsonas paleisdamas į pasaulį karvelius su laiškais, kaip taikos ir broliškumo simbolį. Pagaliau ir 7-sios jamborės daina ir ... žalia vėliava didingai nuleidžiama. Po keturių metų ji vėl suplevesuos kokiame nors kitame krašte, kur - reikia tikėti - plevesuos ir mūsų trispalvė, gal jau atvežta iš laisvos tėvynės.

STOVYKLOS DŪMAI

Rytmečio saulė pro debesų kraštą dar lyg nedrąsiai po lietingos nakties pažvelgė į stovyklą. Čia jau verda gyvenimas. Pirmasis stovyklon patekusio žvilgsnis. Broliai, miškas dega! Bet ne! Tai pusryčius verda! Iš kiekvieno pakrūmio kyla dūmų debesys. Kiekviena draugovė gaminasi valgi atskirai.

Tūkstantinių palapinių miestas išnyra prieš akis. Įvairiaspalvės vėliavos ir gairėlės plevesuoja, vienas už kito kyšo aukšti vartai. Prancūzai pastatė trijų aukštų bokštą ir ant kiekvieno aukšto iškėlė po dvi palapines. Broliai iš Indijos rodo savo meistriškumus sugebėjimus tiltų statyboje. "Seniems Vilkams" tai buvo, atrodo, pats mėgiamiausias darbas.

Pereitą dieną Alpės nesigailėjo ant stovyklos sutelkti tirštus lietaus debesys. Išmirkęs kelių, alėjų ir takelių molis ragina išbandyti naują keramikos specialybę. Daug kas čia jį maišo, bet atsiranda ir savanorių, kurie visu svoriu krisdami palieka savo atvaizdą.

Ištisa vėliavų, vėliavėlių, vimpilų ir gairelių plevesuojanti jūra. Akys

V. sktn. V. Šenbergas stengiasi kažką prisiminti ...

bėgioja ar nepamatyti kur ir savos Tėvynės trispalvės. Čia amerikų vartai su buivolo oda ir daugybė margų gairelių, čia vėl įvairūs egzotiški vardai: Honkong, Burma, Venecia. Visur rūksta dūmai ir jaunas karys čia patekęs pasakytų, kad ruošiasi dūmų užtvaroj dideliame puolimui. Bet suklystų. Įvairūs kepsnių kvapai kuteina nosį ir kviečia pasinaudoti broliška draugyste.

VALIO LIETUVA !

Nuo pat ryto stovykloj didelis judėjimas. Skamba dainos ir įvairios kalbos. Aikštėj kamuolys neturi ramybės. Nespėja nukristi žemen, kai spardomas vėl iškyla į erdves. Ten vėl treniruojasi bėgikai - gal šandie pasiseks naują rekordą sumušti. Kitur jauni skautai, vos iš vilkiukų išbėgę, rodo savo sugebėjimą rišdami įvairius mazgus. Štai kitas šliaužia kartim į pačią vartų viršūnę. Berniuką juk surišęs vietoj nesulaikysi. Juo labiau jamborėje. Čia jų šventė!

Mūsų būrelis per tirštą gatvę iriasi į priekį. Pirmo pasitaikiusio italiuko paklausiu, kur įsikūrė vokiečiai.

- O štai ten, prie lietuvių! - Mažasis judrus pietietis broliukas, jau kelias dienas išgyvenęs stovykloj, spėjo apibėgti kiekvieną kampa. "Viva Lithuania"! dar pridėda nubėgdamas ir nukuria savais akį veriančiais takais.

Štai pagaliau ir mūsų trispalvė, Alpių vėjo didingai plevesuojama. Rajono vartuose iš tolo matyti grandinėmis sukaustytas aiškus įrašas: LIETUVA. Čia prisiglaudė ir kiti pavergtųjų kraštų broliai. Netrukus, nugalėję plaukiančią "Juodąją Upe", atsidūrėm savųjų brolių tarpe - Lietuvos Skautų Teritorijoje.

Trumpas, stiprus kairės paspaudimas ir "lietuviškas liežuvis" nustelbia upės užimą. Brolis Martynukas, garsusis "Fifi" virėjas, pristato bematant garuojančius pusryčius. Trečios klasės gimnazistas, bet jau prityręs skautas. Keptuvė rankoj neblogiau laksto, kaip siūvėjui adata. Skautininkai Šenbergas, Skrinskas,

Gešventas, Vadopalas ir visi kiti skautai dirba išsijuosę. Rajone netrūksta svečių iš tolimiausių kraštų. Imponuoja gyvas sktn. Dr. Vaišnora dar Lietuvos skautininko uniformoje. Štai anglų skautininkas nepaprastai domisi tautinių drabužių ir juostų paroda. Jo žodžiais tai pats meniškiausias spalvų žaismas. Linki juo greičiau sulaukti laisvės valandos.

LIETUVĄ aplanko ir lenkų vyr. sktn. vilnietis Turla. Tikrai nuoširdžiai priimamas. Apdovanojamas lietuviškom jamborės atvirutėm, skautiškais Lietuvos pašto ženklais. Lenkai skautai nedalyvauja jamborėje. Atvyksta pažiūrėti tik kaip svečiai. Vyr. sktn. Turlai LIETUVOJE viskas įdomu: ir paroda ir tautiniais raštais rajono kryžius ir Lietuvos žemėlapis su sostine Vilnium. Juk jis ir pats vilnietis. Prašomas pasilieka pietauti. Tik kaip sktn. Skrinskas primena, kad Vilnius mūsų - vyr. sktn. Turla užsigina, kad jis lietuvis... nors lietuviškai dar neblogoi kalba.

STOVYKLOS GYVENIMAS

Prie stovyklos krautivių judėjimas lyg Lietuvos prekymetyje. Paštas perpildytas. Kiekvienas trokšta išsiųsti mažiausiai keletą pasveikinimų artimiesiems su gražiuoju jamborės pašto ženklu ir antspaudu. Čia pilna ir įvairiausių fotografijų iš jamborės ir skautiškojo gyvenimo. Vienas pratyęs skautukas iš Indijos padėjo pašte ant langelionaują tūkstanties šilingų banknotą ir pasakė: "Prašau už visus skautiškus pašto ženklus"! Neveltui skautai vyčiai nespėjo pašto dėžučių tuštinti - bematant jos būdavo primetamos naujų atviručių.

Prancūzų Flandrijos skautų draugovė savo rajono lankytojus vaišina kava. Vien tik per vieną dieną spėjo "iššinkuoti" virš 160 ltr. kavos. Svečių iš Japonijos nepaprastai traukia "Scout de France" ženklas. Kas daryti. Nuo uniformos ženklo nenuimsi - draugininkas per vakarinį patikrinimą pastebėjęs, tuoj išsiųstų namo. Kaimynas išgelbsti iš padėties. Viena kuprinės kišenė pilna "Scout de France" gaire-

lių. Už keletos minučių japonukas tuo pačiu atsilygina.

Šveicarijos skautai savo svečius vaišina garsiuoju Alpių sūriu. Parodoje turi išstatę viena "gabaliuką", kuris sveria net 100 kilogramų. Venecijos skautai, vos atvažiavę, palapines ištempė medžiuose. Tikri oro skautai! Įpratę Venecijoje gyventi virš vandens ir laiptoti laiptais, neužmiršo taip įsitaisyti ir stovykloje. Ne tik potvyniai su lietum, bet ir tvanas jiems nebūtų baisus.

Kiek tik akys užmato plačiame Alpių slėnyje - stūkso bokštai, vartai, tūkstantinės palapinės, per upelį - pakeliami tiltai. Visur skautų pilna lyg kareivių didžiulėje karo stovykloje; vieni kitus lanko stebėdami, kaip graikai pastatė triumfo arką, kaip atrodo Burmos skautų virtuvė, kaip tvarkosi zelandiečiai, kaip papuasai,

Jamborėje ir gerai prasilavinęs skautas beveik kiekviename žingsnyje užtinka vis ką nors naujo savo stovykliniam patyrimui praturtinti. Taip pat nepraleidžiama proga ir su tolimiausio krašto broliais užmegsti nuoširdžią bičiulystę.

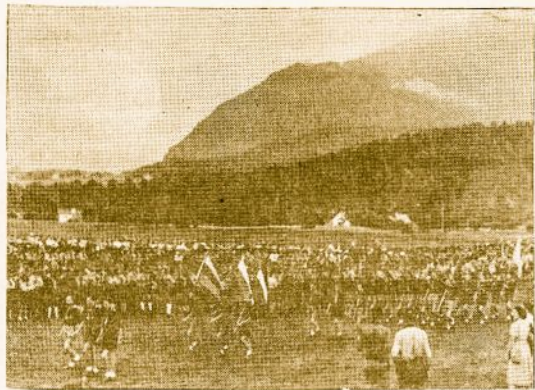
DIDYSIS STOVYKLOS LAUŽAS

Vos saulei pasislėpus už aukštųjų kalnų, visais keliais ir takeliais dainuodami į laužavietę pasipila palapinių didmiesčio linksmieji gyventojai.

- Broli skautininke, į laužą!

- Dar žmonos laiško nespėjau perskaityti... v. sktn. Šenbergas dienos metu su sktn. V. Skrinsku besirūpindami gausiais LIETUVOS rajoną užplūstančiais svečiais ir Lietuvos garsinimu, tik keliu beeidami į laužą tęspėja vakaro prieblandoje perskaityti gautą korespondenciją. Mūsų reprezentacinio vieneto brolis Martynukas, per ilgą dieną prisiplūšęs virtuvėje bekeldamas Tėvynės garbę savo kulinariniais sugebėjimais, pervargęs dairosi į palapinę...

Visai sutemus skaisčiai nušvinta didžiulis jamborės laužas. Aikštelėje ant scenos pasirodo Šveicarijos skautai. Berniukai tik su maudymosi kelnaitėmis narstosi lyg cirko klaunai.

DP skautų dr-vė žygiuoja jamborės atidarymo parade.

Šoka per degantį ratą, išibėgėję vartosi per galvą. Išėina mažieji baletininkai - prancūziukai. Pagal mušamųjų lazdelių ritmą pašoka savo tautinius šokius kaip tikros balerinos... Suomia medžioja lokį. Foto aparatai čerška - didvyriškos tautos atstovus daugelis nori užfiksuoti. Atbėga indai. Jie čia baltai apsirengę. Mirga melsvos juostos ir raudonos skepetaitės.

Skamba sutartinės dainos, aidi Afrikos negrų šokių būgnų tam-tam garsai. Nuaidėjus didžiulėms ovacijoms, pasipila škotai savo tautiniuose sijonėliuose.

Smenga perdegę laužo rąstai. Milijardai žiezirbų pasipila į padangę. Mano kaimynai prancūzai pasakoja, kaip šiandie vienam švedui skautui pasisekė nepaprastas "change". Už puikų švedišką peilį jis iš amerikiečio skauto išsiderėjo visą uniformą. Tirolietis savo odines kelnaites iškeitė į gerą akordeoną. Tai tik ženklų kalba vykstanti skautiška "prekyba"!

DĖMESIO! ATVYKSTA Didysis ŠEFAS!

Po laužo linksmy dainų ir stebinančių pasirodymų nakties poilsis netrukus užlieja palapines. Virš tamsių aukštųjų Alpių mirga žvaigždės ir tik skautai vyčiai - jamborės tiekimo tarnyba-mašinomis tyliai praslenska miško alėjomis stovyklą ap rūpindami maistu. Gera broliukams ilsėtis, kai vyresnieji ir naktį budi...

Anksti rytmetį mano palapinės broliai jau išgirsta Maultromel signalus.

Šiandien sekmadienis ir 8 val. Didysis Šefas aplankys mūsų rajoną! Bėgte prie dušų! Nuskindinti paskutinius sapnus.

Visa jamborė sujudus. Orkestrai jau ruošia rytmetinius koncertus, solistai lavina užmiegotus balsus, rytinės mankštos pratimai skamba pagal dainos ritmą, iš tūkstančių virtuvių kyla melsvi dūmai...

Čia pat jau ir aštunta valanda. Aptyla stovyklų triukšmas. Ach, koks tai buvo reto grožio rytmetis saulei kylant nuo Alpių viršukalnių. Sktn. kun. Dr. Vaišnora MIC, pasipuošęs prie lauko altorėlio skaisčiai snieginiais liturginiais drabužiais. Jam šiandie asistuoja vytiečiai-teologai. Prasideda Nekruvinoji Kalvarijos Auka. Broliai susikaupusiom ir mylinčiom širdim pusrėčiu apsupa dieviškų paslapčių altorių.

Linksmoji Naujiena šiandie primena dėkingumo jausmą. Dešimt raupsuotųjų buvo Kristaus pagydyti, o tik vienas teatėjo padėkoti. Kur dar devyni? Kun. Vaišnora savo trumpame žodelyje primena mums būti dėkingiems. Dėkingiems visiems savo geradariams, nes tik jų pagelba galėjome atvažiuoti į šią džiaugsmo jamborę.

Aukojimas. Ant aukso lėkštelės kunigo rankomis išskyla į dangiškąjį Tėvą baltutė Ostija. Kartu aukojamos kyla ir brolių širdys, padėkos, dėkingumo ir palaimos prašymai. Su varpelių garsais iš aukštybių nužengia į mūsų tarpą Kristus. Nužengia ir į brolių širdis. Kai sieloj šventė - kas beužstos kelius į laimę?

VĒLIAVOS AUKŠTYN

Rankinis laikrodukas "numuša" devynias. Dažnas miestietis tik dabar tepradėtų šventą dieną, o čia, jamborėje, jau tūkstančiai pergyvenimų. Po Didžiojo Šefo atėjimo į mūsų tarpą pasivaišiname pusryčiais ir, trimito garsui nuaidėjus, suplaukiame į didžiąją vokiečių stovyklos vėliavų aikštę. Išsirikiuoja muzikantai ir grojant himną pakyla vėliavos aukštyn į pačią dangaus mėlynę. Vyr. sktn. Kajus

Roller pasako trumpą atsisveikinimo kalbą. Ryt baigiasi jamborė. Dėkoja visiems už brolišką draugiškumą, už nuoširdų vienas kito supratimą.

Lietuviai suruošia staigmeną. Šis vokiečių vadas mums daug nusipelnė. Dėka jo didelio bičiuliškumo vokiečių skautų kontingente galėjo atvažiuoti mūsų reprezentacinis vienetas. Sktn. Dr. Vaišnora, lydimas čia visų esančių lietuvių skautininkų, Kajui Roller prisega Lietuvos Skautų Sąjungos Padėkos ordiną. Valio! Valio! Mūsų skautai jį išmeta į viršų. Dėkingas vokietis bučiuoja lietuvius.

Taip pat ir tremtinių rajone keliamos vėliavos. Giedami vengrų, latvių, lietuvių ir tremtinių rusų himnai. Šiandie čia garbės svečias pats K. Roller. Trumpas sveikinimo žodis: "Broliai! Mes sveikinamės vartodami ši brangų žodį. Mes sveikinamės ir tariame ką širdy jaučiame. Kad jūs galėtumėte greitai grįžti į savo LAISVAS TĒVYNES! To linkiu jums iš visos širdies".

SUDIE JAMBORE!

Galvatrūkščiais bėga laikas, lyg sniego rutuliukai nuo aukštųjų kalnų žemyn. Besibaigiant trečiai parai, baigiasi vizos laikas, jau reikia palikti Austrijos padangę.

Sekmadienis - jamborės lankymo diena. Tūkstančiai svečių iš gretimų miestų ir miestelių užtvenkia stovyklos alėjas, gatves ir stirnų takus. Visiems taip įdomu pamatyti skautus iš pačių tolimiausių salų ir kraštų.

Pulk. J. Wilsonas uždaro jamborę.

SU „MAULTROMELIU“ per Jamborės alėjas ir takus

* Kas yra "Maultromel"? Tai septintosios jamborės ženklas. Jis ne šiandie ir ne vakar buvo išrastas. Maultromel yra puikus austrų tautinis muzikos instrumentas, su kuriuo galima ir nakties ramybėje groti, o už vieno kito žingsnio jau nebeįmanoma jo garso girdėti. Jei ir tūkstančiai maultromelių drauge grotų, pirmą kartą toki koncertą girdėdamas pasakytum, kad tai bitės kamanės dūžia. Jo pagrindinis tonas (328 virpėjimai į sekundę) kas rytą 8 val. iš jamborės stebėjimo bokšto per tarnybinį maultromelį išsiunčiamas į visas puses. "Maultromel" yra ir jamborės laikraštis.

* Suomiai iš tūkstantinių ežerų krašto atsiuntė 30 skautų, kurie kartu sudarė orkestrą. Savo rajone prie laužo suvaidino meškų medžioklę. Kartu pavaizdavo Šv. Jurgį. Slibinas ir pats riteris buvo padarytas iš didelių medžio šakų ir labai gyvai atrodė.

Lietuvos rajone Jamborėje prie gražaus tautiniais raštais išpuošto kryžiaus stovėjo didelis Lietuvos žemėlapis odoje. Pačiame žemėlapyje buvo įrašyti šie žodžiai:

- Prašome Tave Dieve, greičiau gražink mūsų Tėvynei Lietuvai Laisvę ir Nepriklausomybę, o Jos sūnus išlaisvink iš žiaurios bolševikinės vergijos.

Mes meldžiamės už šias aukas sudėtas ant Lietuvos Laisvės aukuro:

1. Nepriklausomybės kovų 1918-23 m. apie 10.000 žmonių.
2. Išvežta į Sibirą 1940-41 m. apie 60.000 žmonių.
3. Išvežta į Sibirą NKVD nužudyta 1941-51 m. apie 540.000 žmonių.

- Dievas nepalieka smilgos palaužtos ir benamio paukščio ištikto audros. Nepaliks ir mūsų Tėviškės mielos, Ji Marijos žemė ir vaikai mes Jos. (Iš partizanų maldos).

* Stovyklavietė buvo išimta iš Austrijos policijos kompetencijos. Šią tarnybą atliko Austrijos skautai vyčiai, kurių sktn. Alfred Tauber savo žinioje turėjo 200. Jie buvo per keletą mėnesių Vienos policijos ir gaisrininkų paruošti tvarkos tarnybai, o jų išlavinimu ypač daug sielojosi Vienos policijos prezidentas.

Tvarkos Tarnyba turėjo įvairių uždavinių. Susisiekimo postai ir kryžkelės, užtvaros, banko apsaugojimas, stovyklos aprūpinimas maistu, vandentiekis. Čia visur darbavosi skautai vyčiai. Dažnai jie poste išstovėdavo net ištisas 24 valandas. Motorizuotas dalinys būdavo įjungiamas į žvalgyba ypač nakties metu. Kelių kontrolė apimdavo nakties metu iki 8 - 10 km. nuo stovyklavietės.

Tvarkos Tarnyboj ypatingiems reikalams budėjo du kriminalinės tarnautojai. Ypač yra įdomu, kad Austrijos policija į stovykla galėjo įžengti tik kviečiant pačiai vyriausiajai stovyklos vadovybei.

Kaip stovyklos skautų vyčių Tvarkos Tarnyba pranešė, visos stovyklos metu neįvyko jokios susisiekimo nelaimės ar bet koks sutrikimo.

* Pirmąjį savaitgalį jamborę aplankė virš 30.000 svečių. 4.000 susisiekimo priemonių stovėjo prie stovyklos vartų.

* Paskutiniai į jamborę atvyko skautai iš Argentinos, Izraelio ir Portugalijos. Su jais dėl kelionės vėlavimosi priešpaskutinę jamborės dieną atvyko ir meksikiečių grupė su ispanų karlistais. Tokiu būdu jamborėje buvo atstovai iš 52 tautų.

* Iš Liechtenšteino. kunigaikštystės atvyko tik nedidelis būrelis skautų. Pačiame Liechtenšteine skautų yra daugiau negu policininkų. Liechtenšteiniečių palapinių kuoleliai buvo įkalti Suomijoje, o suomių Liechtenšteine!

Surinko Pr. Dauknys

Tąsa

Baigęs dainuoti, voras vėl šoko į vandenį. Dabar jis griebė žvilgančiais sparnais karklo vabalą, kuris buvo daug didesnis už grybo musę. Bandė vabalas gintis, bet voras greit jį nuramino tardamas:

- Nesispardyk, tu kvaišiau. Ar tau bus geriau žuvies skilvyje, kaip ant mano laivo? Ne laikas kovoti, kai pagelbos ranka ištiesta, - ir jis greit užnarino vabalui virvę ant kaklo, tempdamas prie savo laivo. Nebuvo juk kito pasirinkimo skęstančiam. Bitele net šiurpas nukratė. Ji taip supyko ant to veidmainio apgaviko, kad prilėkusi visai arti piktai suzirezė. Bet voras ne labai išsigando.

- Būkite atsargi, mažyte, ištarė pro dantis. - Už dovanotą lapą aš jums dėkingas, bet tas dar nereiškia, kad ir jūsų skaniai nesuvalgyčiau.

- Jūs man grašinate? - sušuko bitele. - Ar žinote, kad su bite kalbate?

Vietoj atsakymo, voras perkando žaliasparniui vabalui gerklę. Paskui pakėlė drąsiai galvą ir, ligi ausų nusišypsojęs, pasakė:

- Pažiūrėkite tik, ar verta dėl tokio nieko pyktis. Sausas ir liesas. Bet jei jau labai alkana esate, duosiu šlaunelę ir jums. Norite, ką?

Tai buvo didelis bitelės įžeidimas, lyg ji būtų kokia plėšikė. Ji ne nepajuto kaip užkaito jos širdis. Suzirezė

Pilna svečių ir LIETUVOS rajone. Kelionės lazda atsiduria rankoje ir, paskutinį kartą paspaudus kaires, ekspresas neša mus į Apeninų pusiasalį! Iki pasimatymo sekančioje jamborėje - Laisvos Lietuvos Vilniaus Panerių šiluose!

supykusi ir prišoko prie voro. Laivas tik susiūbavo, pasvirdamas į šoną. Pavojinga buvo tokiam mažame laive kovoti. Bet voras per daug buvo gudrus, kad kovotų su bite. Tuo pačiu akimirksniu jis šoko nuo savo laivo ir dingo vandenyje.

Bitelė veltui dairėsi laukdama, kurioje vietoje jis iškils. Bet ramiai suposi ežero paviršius, blizgėdamas saulėje. Voras buvo dingęs, lyg akmuo gelmėse.

"Nejau jis nusiskandino? "mąstė bitele. "O gal jį jau žuvis prarijo?"

Dievo karvytė skraidė aplinkui, bet taip pat nematė voro. Laivelis plaukė vis tolyn į ežerą. Bitelei labai patiko ši kelionė. Švelniai supama mažų bangelių, ji greit užmiršo savo pyktį. Staiga ji pakėlė galvą ir tarė Dievo karvytei:

- Man jau pagailo vargšo voro. Tikrai jį bus prarijusi žuvis. Ar tu atsimeni, kaip jis rūpestingai statė laivą ir linksmai dainavo. O tie skenduoliai vabalai vistiek būtų žuvę. Jei ne jis, tai varlė būtų juos prarijusi.

- Žinoma, kad taip, - atsakė Dievo karvytė. - Negi kiekvieną kvailį ištrauksi iš vandens, jei jis pats savo galvą kiša? Jis juk neviliojo jų į ežerą.

- Be to, jis gražus berniukas. Jo švarkas buvo auksu ir šilkais siūvinėtas. Ar jūs tai pastebėjote? - paklausė bitele.

- O, taip, - atsakė Dievo karvytė. - Ir kokios gražios jo akys! Tik apgaulingas tas padauža, kaip ir visi vyrai. Lyg ne?

- Taip, - atsakė nusišypsojusi bitele. - Ir didelis akiplėša. Kaip jis

galėjo išdrišti pasiūlyti man, bitei, vabalo šlauni! Aš nesu kraugerys, kad esčiau kitus. Žinoma, jis tuo norėjo skaudžiai įžeisti mane.

- Dieve gink, ne! Tai grynas nesusipratimas! - staiga išgirdo bitelė voro balsą ir net pašoko išsigandusi.

- Tai jūs gyvas, - sušuko bitelė, dairydamosi aplink. - Kur jūs esate? Ar gal turite stebūklingą kepuraitę, kad pasidarėte nematomas?

- Ne, kepuraitės tai neturiu, - vėl pasigirdo voro balsas. - Bet nesirodysiu tol, kol neišsiaiškinsime tą nesusipratimą. Jei norite, prisiekiu savo jūrininko garbe, kad tikrai nenorėjau jūsų įžeisti. Pasiūliau jums to vabalo šlaunelę tik iš neapdairumo. Jei tas jus įžeidė, tai labai atsiprašau. Iš kur pagaliau galiu žinoti, ką jūs mėgstate? Visokių ir bičių yra. Aš pažįstu vieną vandeninę bitę, kuri tokia žiauri ir plėšri, kad galėtų būti net plėšikų vadu. Tai matote! Sakykite, ar jau nepykstate ant manęs?

- Ne, jau nepykstu, - atsakė bitelė. - Gerai, kad tai tik nesusipratimas tebuvo.

- Tai puiku, - sušuko voras.

Staiga sujudėjo laivas ir iš po jo apačios pasirodė šlapia voro galva. Pradžioje nedrąsiai apsidairė ir giliai įkvėpė į krūtinę oro. Paskui tarė:

- Na, ir gerai išmaudėte mane. Nepasakysiu, kad mėgčiau tokias maudynes. Bet ką padarysi. Geriau šalta me vandeny patupėti, negu tokia me mažame laive kovoti ...

- Tai jūs visą laiką buvote po laivu?

- Taip, - atsakė jis, atsargiai lipdamas ant lapo. - Okurgi kitur būčiau dingęs. Visada pavojų ten slepiuosi. Prisitraukiu į krūtinę atsargai oro ir kokią valandą galiu laukti, kol pavojus praeis. Nei varlė, nei žuvis manęs po laivu nemato. O tokių sutvėrimų, kurie sausius lapus rytų, ežere dar nėra. Ir jei nebūčiau girdėjęs jūsų pašnekesio su Dievo karvyte, tikrai dar nebūčiau atsiliepęs. Girdėjau, sakėte, kad aš neblogas vyrukas. Ar tai tikra tiesa?

Bitelė nuraužo, nežinodama ką atsakyti. Dievo karvytė priskrido visai

arti laivo ir tarė vorui:

- Jei tavim galima būtų pasitikėti, tai ir aš norėčiau plaukti kartu. Bet turi iš naujo prisiekti, kad manęs ne pirštu nepaliesi. Be to, kol aš nutūpsiu ant lapo, turi užsimerkti.

- Prisiekiu, - sušuko voras. - Ir užsimerksiu. Kol aš sušilsiu saulėje, tikrai nieko nevalgysiu. O jei jau taip išalkčiau, kad negalėčiau susivaldyti, tuoj išpėsiu, kad skristumėte sau.

Voras užsimerkė ir Dievo karvytė nutūpė ant laivo. Bet ji jautėsi labai nerami. Tuo tarpu bitelė ramiai kalbėjosi su voru. Ji klausinėjo apie savo tolimą giminaitę vandeninę bitę, kuri, kaip voras pasakojo, buvo labai žiauri ir pikta.

- Apie ją jums daug ką galėčiau papasakoti, - kalbėjo voras. - O gal jūs norite pati ją pamatyti?

- Būtų įdomu, bet šiandien neturiu laiko, - atsakė bitelė.

- Tai rytoj. Atskriskite vėl prie ežero. Mano laivas stovės ten, anava, prie anos aukštos švendrės. Jaučiu, kad rytoj vėl bus graži diena ir dvelks švelnus pietų vėjelis.

- Tai jūs ir orą atspėjate? - nustebo bitelė.

- Koks būčiau jūrininkas, jei neatspėčiau oro. Ir net žmogus, pamatęs mane statant laivą, žino, kad ateina gražios ir saulėtos dienos ...

- Tat ligi pasimatymo rytoj, - tarė bitelė, - šiandien ir taip ilgai užtrukau, užmiršusi savo darbą. Bijau, kad nenusikalsčiau savo aviliui.

Išvykstame namo ...

- Laimingos kelionės! - ištarė voras. - Malonu, kad mūsų pažintis nesibaigė muštynėmis. Nors ir labai skirtingas mano gyvenimo būdas, bet kartais galima ir priešams susitarti. Tik nereik nustoti šalto proto.

- Tikrai taip, - atsakė Dievo karvytė, pirmoji pakildama į orą. Paskui ją pakilo ir bitelė. Iškilusi aukštai, ji apsuko ratą aplinkui ežerą, palydėdama akimis tolstantį plėšiko laivą. "Tegu ir labai žiaurus gyvenimas" galvojo sau viena bitelė, "bet jis įdomus ir pilnas nuostabių dalykų..."

Taip galvodama ji suglaudė sparnelius ir nusileido į žydinčią pievą. Šokinėdama nuo žiedo prie žiedo, ji skubino rinkti medų, kad atidirbtų ir už tą laiką, kuri buvo savo malonumui praleidusi.

VANDENINĖ BITĖ IR KITI EŽERO GYVENTOJAI

Jūrų plėšikas žodį ištesėjo. Kaip buvo sakęs tikrai laukė bitelės prie aukštosios švendrės. Pririšęs virve savo laivą, jis šildėsi saulėje ir iš tolo mojavo bitelei:

- Aš čia, po švendrės lapu! - šaukė jis. - Ar tikrai plauksite su manimi į aną pusę ežero?

- Žinoma, kad plauksiu, - atsakė bitelė, glausdama sparnelius. - Juk vakar žadėjau!

- Lyg nežinote, kad ne tik pas vabalus, bet ir pas žmones dabar nuomonė keičiama kas dieną. Ką aš sakau, - kas dieną... Kas valandą! Jei vakar kas buvo žadėta, tai dar nereikia, kad šiandien bus ištesėta. Tas priklauso, man rodos, grynai nuo gero išsimiegojimū.

- Ar jūs manote, kad nė garbės žodžiu negalima pasitikėti?

- Žinoma, kad ne. Šiandien šitas žodis jau virto tik priežodžiu, sustvirtinti melui, kad būtų lengviau apgauti kitus. Seniai jau tie laikai praėjo, kai dėl šito žodžio ne vienas kentėjo ir net mirė.

- Nenoriu tikėti, kad visi taip galvotų, kaip jūs, - tarė bitele. - Nesakykit, yra garbingų asmenybių ir šiandien. Aš pažinojau rožių vabalą Petrelį, kuriuo visada galėjai pasitikėti.

- Ir aš pažinojau, ir ne vieną, kurie mano žodžiu pasitikėjo. Bet šiandien jie visi jau nebegyvi... O kitų tokių nesutinku...

- O kas tokie tie garbingieji buvo? - paklausė bitelė. (B.d.)

Vienos berniukų choras gieda Austrijos kardinolo Innitzerio celebruojamoje Šv. Mišiose.

(Tąsa)

"Džiunglių gyventojai apie jas nekalba ir jų niekuomet neprisimena. Jos yra biaurios, nešvarios, begėdės ir jų vienintelis troškimas, jei jos iš viso sugeba ko nors trokšti, - tai tik būti kitų Džiunglių gyventojų pastebėtomis. Bet mes į jas nekreipiam dėmesio net tuomet, kai jos pradeda mėtyti riešutus ir šiukšles mums ant galvų".

Jam vos tik pabaigus, pro šakas pasipylė riešutų ir visokių nuolaužų lietus, o viršūnėse tarp laibų šakelių pasigirdo koliojimas, staugimo ir pikto šokinėjimo garsai.

"Beždžionės yra išstumtos", tarė Balu vėl, "išstumtos iš Džiunglių gyventojų tarpo. Įsidėmėk tai!

"Išstumtos", pridūrė Bagyra, "bet vis dėlto man atrodo, kad Balu turėjo tave perspėti".

"Aš? Iš kur man galėjo ateiti į galvą, kad jis eis žaisti su tomis biauzybėmis? Beždžionėmis! Fui!"

Vėl nauja banga prapliupo iš viršaus ir abu žvėrys, pasiėmę Mauglį su savimi, pasišalino. Tai, ką Balu kalbėjo apie beždžiones, buvo tiesa. Jos priklausė medžių viršūnėms ir, kadangi žvėrys labai retai pažvelgia į viršų, joms nebuvo beveik jokios progos susidurti su kitais Džiunglių gyventojais. Vos išvydusios sergantį vilką, sužeistą tigrą ar lokį, beždžionės tuoj puldavo jį kankinti. Jos imdavo svaidyti pagaliais ir riešutais į kuri žverį vien savo malonumui ar norėdamos atkreipti dėmesį. Po to jos pradėdavo stūgauti ir kaukti beprasmės dainas kviesdamos Džiunglių

gyventojus lipti į medžius su jomis pakovoti. Arba vėl be jokio pagrindo pradėdavo aršią kovą tarpusavy ir palikdavo negyvas beždžiones, kur visi Džiunglių gyventojai galėdavo jas pamatyti. Jos visą laiką rengėsi turėti vadovą, įstatymus ir papročius, bet niekad to nepadarė, nes jų atmintis nesiekdavo kito ryto, ir tada jos teisingdavosi sakydamos: "Ką bandarlogai galvoja šiandien, visos Džiunglės galvos rytoj." Ir to joms pilnai pakakdavo. Joks žvėris negalėjo jų pasiekti, bet iš kitos pusės nė vienas į jas ir nekreipdavo jokio dėmesio. Štai, kodėl jos buvo tokios laimingos, kai Mauglis atėjo su jomis pažaisti ir Balu taip labai supyko.

Jos niekad daug neplanavo - bandarlogai iš viso nieko negalvoja, bet vienai atėjo į galvą mintis, kuria ji labai susižavėjo ir tuojau paskelbė kitų tarpe. Esą tikrai būtų naudinga pasilaikyti Mauglį savo tarpe, nes jis mokėjo pinti šakas apsaugai nuo vėjo, ko jis ir jas išmokytų. Mauglis, medkirčio sūnus, paveldėjo visus savo šeimos instinktus ir kartais nusipindavo sau iš nukritusių šakų trobelę nė negalvodamas iš kur tokia mintis jam kildavo galvoje, o beždžionės, jį iš medžių stebėdamos, nusprendė, kad tai tikrai įdomus žaidimas. "Šį sykį", sakė jos, "mestikrai turėsime vadovą ir tapsime išmintingiausiais Džiunglių gyventojais - tokiais išmintingais, kad kiekvienas mus stebės ir mums pavydės". Todėl jos tylomis sekė Balu, Bagyrą ir Mauglį džiunglėmis kol atėjo vidurdienio pogulio

laikas ir Mauglis vis dar susigėdęs užmigo tarp panteros ir lokio, pasiryžęs daugiaunikobendra nebeturėti su beždžionėmis.

Staiga jis pajuto ant savo kūno rankas - tvirtas, kietas, mažytes plaštakas, šakos perbraukė jam per veidą ir jis jau žiūrėjo žemyn pro tarpšakius, kur Balu savo gūdžiu šaukimu žadino visas Džiungles, o Bagyra, iškišusi baltus dantis, sliuogė kamieniu aukštyn. Bandarlogai džiaugsmingai sušuko ir pasitraukė aukštyn į plonias šakas, kur Bagyra nedrįso jų sekti: "Jimus pastebėjo! Bagyra žiūri į mus! Visos Džiunglės gėrisi mūsų gabumu ir klastingumu!" Tada jie leidosi bėgti; ir kažin, ar galima aprašyti beždžionių bėgimą medžiais. Jos ten turi savo kelius ir kryžkeles, kelius einančius aukštyn ir žemyn, išsklotus nuo penkiasdešimts iki septyniasdešimts ar šimto pėdų aukštyje, kuriais jos, reikalui esant, gali keliauti net naktį. Dvi stipriausios beždžionės nusitvėrė Mauglį už pažastų ir leidosi su juo dvidešimties pėdų šuoliais medžių viršūnėmis. Be naštos jos būtų bėgusios dar dvigubai greičiau, bet berniuko svoris joms šiek tiek kliudė. Apsvaigęs Mauglis negalėjo nesigėrėti laukinių beždžionių nerimu, nors žemai šmėkščiojanti žemė ir nupurtydavo jį šiurpu, o staigūs sustojimai ir posūkiai po šuolio, apačioje matant tik gryną orą, stūmė jo širdelę aukštyn iki pat dantų. Jo palydovai užnešdavo jį medžiais taip aukštai, kad jis pajusdavo plonas viršūnes linkstant nuo jų svorio, ir tada jie surikę vėl nerdavo oru pirmyn ir žemyn, apsikabindami rankomis ar kojomis apatines kito medžio šakas. Kartais jis galėjo užmatyti ištisas žaliuojančių džiunglių mylias, kaip žmogus mato jūrą nuo stiebo viršūnės, ir štai vienu šakų brūkštelėjimu jo globėjai būdavo vėl prie pat žemes. Taip šokinėdami, treškindami viską, kaukdami ir šūkaudami bandarlogai nerė medžių takais su savo belaisviu.

Kurį laiką jis bijojosi iškristi ir net pradėjo pykti, bet tuojau suprato, kad priešintis būtų perdaug pavojin-

ga. Tada Mauglis pradėjo galvoti ir ieškoti išeities. Pirmiausia reikėjo duoti žinią Balu ir Bagyrai, nes, sprendžiant iš beždžionių greičio, jiedu turėjo būti jau toli atsilikę. Buvo beprasmiška dairytis žemyn, nes ten žaliavo vien tik šakų tankumynas. Tuomet jis pažvelgė aukštyn ir pamatė tolimoje mėlynėje skriejančią erelį Čil. Pamatęs beždžiones kažką nesant, Čil nusileido kelis šimtus jardų žemyn, norėdamas patikrinti, ar jų grobis kartais ir jam maistui netiktų. Pamatęs Mauglį tempiamą medžių viršūnėmis, jis sušvilpė iš nustebimo ir tuo pat metu išgirdo iš jo erelių šūkį - "Mes esame vieno kraujo, tu ir aš!" Šakų bangos užstojo berniuką, bet Čil nuskriejo prie sekančio medžio ir išvydo vėl jo rudą veidelį. "Įsidėmėk mano kelią!" sušuko berniukas, "pranešk jį Balu Seeonee būryje ir Bagyrai Tarybos Uoloje!"

"Kieno vardu, Broli?" paklausė Čil. Jis buvo girdėjęs apie Mauglį, bet niekad nebuvo jo matęs.

"Varliūškčio - Mauglio. Jie mane vadina Žmogaus vaiku! Įsidėmėk mano ke-l-i-ą!"

Paskutiniai žodžiai nuaidėjo Maugliui skriejant oru, bet Čil linktelėjo ir vėl kilo aukštyn, kol atrodė nedidesnis už dulkę ir pakibo ten stebėdamas savo teleskopinėmis akimis medžių viršūnių, kuriomis keliavo Mauglio grobikai, siūbavimą.

"Jie niekuomet toli nenukeliauja", Čil gurktelėdamas pastebėjo sau. "Jie dar niekad nėra atlikę to, ką yra sugalvoję. Bandarlogai nuolat ieško naujų dalykų. Bet šį sykį, jei mano akys dar mato, jie užsitraukė bėda, nes Balu nėra kūdikis, o Bagyra, kiek aš žinau, moka ne tik ožį papiauti..."

Ir taip jis ištiesęs sparnus ir pritraukęs kojas skriejo ratu ir laukė.

Tuo tarpu Balu ir Bagyra siuto iš pykčio ir susikrimitimo. Bagyra sliuogė į medį kaip dar niekad nebuvo sliuogusi, bet plonos šakelės lūžo nuo jos svorio ir ji vėl slydo žemyn pilnais šipulių nagais.

"Kodėl gi tu neįspėjai vaiko?" ji sustūgo vargšui Balu, kuris nerangiai

tūpčiojo stengdamasis aplenkti beždžionės. "Kokia nauda iš to, kad tu jo vos neužmušei bebaudamas, o perspėti pamiršai?"

"Skubėkim! Tikskubėkim! Mes dar galim juos pavyti!" išstenėjo uždušęs Balu.

"Tokiui greičiu?! Tu neprivargintum nei sužeistos karvės! Įstatumų mokytojau - vaikų mušėjau, mylia tokio bėgimo, ir tau plyš pilvas! Sėsk ir pagalvok! Sudaryk planą! Dabar ne laikas vyti. Jei mes prieitumėm per arti, jie gali vaiką išmesti".

"Arrula! Uhuuu! Jie jau seniai galėjo jį išmesti pavargę nuo nešimo. Kas gali pasitikėti bandarlogais? Apkrauk mano galvą negyvais šikšnosparniais! Liepk man būti pajuodusius kaulus! Įstumk mane į laukinių bičių avilį, kad jos mane negyvai užgiltų ir užkašk mane kartu su hienom, nes aš esu pats niekingiausias iš visų lokių Arulala! Uahuuu! O Maugli! Maugli! Kodėl aš tavęs neperspėjau nuo beždžionių vietoj triuškinęs tau galvą? Galbūt aš jam išmušiau ir šios dienos pamoką iš galvos ir jis liko vienas džiuŅglėse be Stebūklingųjų Žodžių?"

Balu letenomis susiėmė ausis ir vaitodamas voliojosi žemėje.

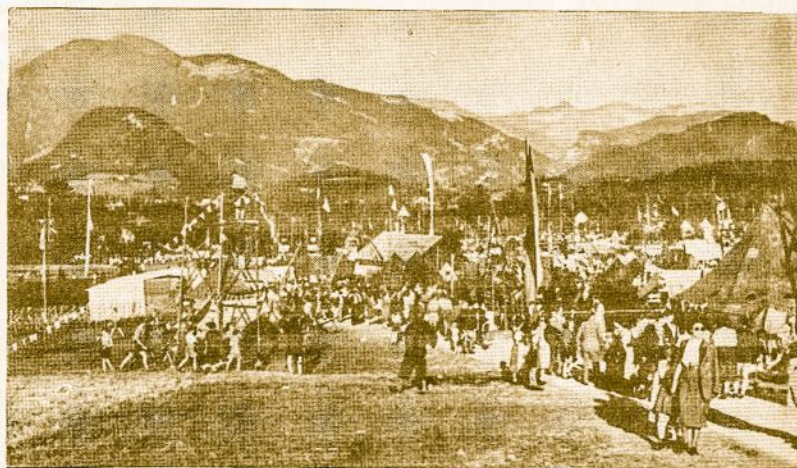
"Visdėlto jis man viską teisingai pakartojo visai nesenai", nekantriai atkirto Bagyra. "Balu, tu neturi nei atminties, nei savigarbos. Ką Džiunglės pagalvotų, jei aš, Juodoji Panteira, susiriesčiau kaip spygliuotoji kiaulė ir pradėčiau vaitoti?"

"O kas man rūpi, ką Džiunglės galvoja? Jis jau dabar gali būti negyvas".

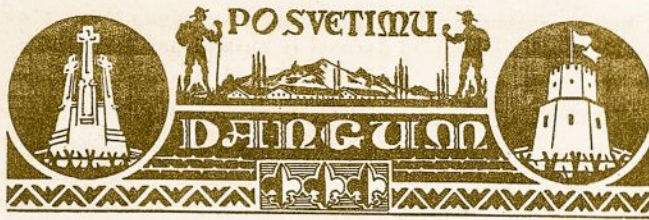
"Aš nesisieloju per daug dėl Žmogaus vaiko, aišku, jei jieneišmes jo iš medžių bebėgdami ar nenužudys tingėdami nešti. Jis protingas ir gerai išmokytas, o prie viso to - jo akių bijo visos Džiunglės. Bet - ir čia visa blogybė - jis yra bandarlogų rankose, kurie, gyvendami medžiuose, nebijo nė vieno iš mūsų šikšnosparnių". Čia Bagyra susimąsčiusi pradėjo laižyti priekinę leteną.

"Aš esu kvailys! Riebus, rudas, šakniaraušis kvailys!" tarė Balu staugiai išsitiesdamas, "tiesą sakė dramblys Hati, kad kiekvienas turi ko nors bijotis, o bandarlogai bijo Kaa, uolinės gyvatės. Ji taip pat puikiai sliuogia, kaip ir jie. Naktimis ji vagia jaunas beždžionės. Vien jos vardo sušnibždėjimas šalčiu sukausto jų susirangiusias uodegas. Eikim pas Kaa".

(B. d.) Vertė A. P.

Bendrasis vienos pastovyklės vaizdas.

Vadovų dienos Clevelande

Nuo Atlanto pradėdam kelionę JAV gilumon - Clevelandan. Stotyje susitinkam: vienas ką tik ištrukęs iš užiančio fabriko ir vos nusiplovęs jo dulkes, kitas iš braižyklos, o trečias pavargusiais pirštais... nuo rašomosios mašinėlės.

Amerikoniškos "karietos" ("Coach" vagonai) gana patogios. Perspektyvoje 14 val. kelionė - laiko marios. Ką gi, dar kartą pastudijuojam savo pranešime. Peržiūrimas Vadijos Statuto keitimo projektas, parankiojama iš anketų skautininkų statistika, pavargę pirštai surašo sutrauktinį pranešimą apie skautiškos spaudos džiaugsmus bei vargus. Štai jau ir pusiaunaktis. Sutariam numigti, nes patamsy jau nebematome pro langus tų, Zarasų kraštą primenančių, ežerų su jaukais miškeliais stovyklavimui. Besnūduriuojant artėja ir Clevelandas. Pasiryžėliai eina į galą vagono nusiskusti barzdų ir... laimei lieka nesužeisti, nors buvo pavojaus savo nuosava ranka įsipausti pagurklį (vagonas, nežinia kodėl, tokiais momentais labai siūbuoja!).

CLEVELANDAS NEKLAUDUS

Tai tiesa. Vos išlipus stotyje, mus pasitiko vietininkas brolis Zenonas ir nuo Atlanto pabėgęs brolis Vladas. Ištisas dvi mielas dieneles Clevelande niekur nepaklydome, nes gatvės plačios ir tiesios. Miestas jomis simetriškai sukaptas į kvadratus. Tik kartais tomis gatvėmis pravažiuojama pro šalį, kaip kad atsitiko broliui Zenonui antrąją sąskrydžio dieną (nuklydo "tik" 5 mylias pro šalį!).

SĄSKRYDIS RENKASI

Ir taip iš įvairių krypčių suvažiavo JAV rajono vadai. Daug matytų, bet taip pat ir naujų veidų. Dvi sąskrydžio (rugsėjo 1-2 d.d.) dienos nuostabiai greit prabėgo ir dabar jau liko malonių prisiminimų bei paskatinimų ryžtingai dirbti vietininkijose. Jo dalyviai jaučia, kad ne veltui aukėjo savo poilsio savaitgalį.

Sąskrydis pradėtas rugs. 1 d. erdviuose Clevelando YMCA rūmuose VS dr. V. Čepo žodžiu. Vienas paskui kitą broliai prisistatė vienas kitam pasisakydami pavardes ir vietoves. Sužinome, kad atstovaujamos Bostono, Chicagos, Clevelando, Detroito ir Hartfordo vietininkijos. Brooklyno vietininkija atsiuntė pranešimą raštu, nes atstovai negalėjo atvykti dėl sugedusio automobilio (jau daugumas mūsų brolių yra motorizuoti). Susipažinę dviem dienom tapom vieningu sąskrydžio vienetu, kuris sugebėjo sklandžiai dirbti ir išdiskutuoti rūpimus klausimus.

Susikaupus, Marijos giesmė buvo pagerbta paskutinio Lietuvos Respublikos Prezidento ir LSS Šefo A. Smetonos, LSB vado - kankinio v. s. pulk. J. Šarausko, partizanų kovoje kritusio psktn. inž. J. Milvydo ir kt. skautų didvyrių atmintis. Kenčiančiai tėvynei sugiedotas Tautos Himnas.

Sąskrydžio posėdžius sklandžiai tvarkė prezidiumas iš pakaitomis pirmininkavusių - sktn. V. Paužos ir sktn. Jonaičio ir sekr. psktn. T. Naginionio.

ŽINIOS IŠ JAV VIETININKIJŲ

Ilgai nesimatę vadai savo pranešimuose pasidalino savo rūpesčiais ir džiaugsmais. Skautiškasis darbas visur eina, daromos iškylos, stovyklos, sueigos, talkininkaujama lietuvių visuomenės darbuose, svarbiausia - kiekviena proga skelbiama kitataučiams kenčiančios tėvynės reikalai. Būkime tikri, kad ir lietuvių skautų jaunatviškos pastangos tiek JAV, tiek kituose rajonuose prisidėjo pralaužti tylos sąmokslą skraistę dėl Nemuno krantuose vykstančios neteisybės. Ir dar - ypač mielas faktas - į mūsų veiklą vis plačiau ir giliau įsitraukia skautų tėvai ir bičiuliai. Jie yra mieli ir aktyvūs skautišku sueigų dalyviai, svečiai stovyklose, vaišingi sąskrydžių šeiminkai, duosnūs mūsų darbų rėmėjai.

Juk jų didžia parama buvo sutelktos ir šių metų Jamborės Fondo lėšos. Kažin ar ir JAV rajono vadų sąskrydis Clevelande būtų taip darniai ir puikiai pavykęs be vietos skautų tėvų ir bičiulių talkos!

CENTRINĖS JAV RAJONO ŽINIOS

Po pranešimų iš vietų buvo JAV rajono vadijos pranešimai. Šio rajono dvasios vadas sktn. kun. J. Vaišnys, S. J. iškėlė mintį, kad draugininkas ir dvasios vadas turi būti viena siela dviejuose kūnuose. Jiedu turi glaudžiai bendradarbiauti dvasinėje skautų auklėjimo srityje. Dvasios vadai dažniau kvieštini į sueigas ir bent kas ketvirta sueiga skirtina religinei temai, ją pravedant dvasios vadui. Aišku, tas neturėtų būti daroma matematinu tikslumu, nes tam palankiausia dirvą sudaro advento bei gavėnios metas ir bažnytinės šventės. Jo žodžiais, mūsų skautai toleruodami kitas konfesijas, tenetoleruoja savosios. Skautai turi stropiau atlikti pareigą Dievui.

Rajono vadeivos vardu pranešimą padarė VS dr. V. Čepas, nes LSB vadijai jau antri metai betarpiai tenka vadovauti JAV rajonui. Nuo pat pirmųjų (1949) JAV rajono dienų buvo klausimas sutvarkyti mūsų santykius su BSA. Šis reikalas laikui bėgant išsisprendė mums visai palankiai. Po VS apsilankymo 1950 m. pavasarį BSA centre, gautas kvietimas dalyvauti antroje tautinėje BSA jamborėje. Ten mūsų broliai vadovaujami sktn. M. Jurkšo buvo vieninteliai iš anapus geležinės uždangos. Dabar su BSA yra visai normalūs ryšiai, o VS yra laikomas oficialiu atstovu prie BSA centro National Scout - Executive titulu. Kitaip tariant JAV rajono vadeivos postas yra BSA pripažintas. Mūsų skautams JAV belieka pasirinkti: 1) pilną skautavimą arba 2) užsidarymą savam kiate. Aišku, tik registruojant mūsų draugoves BSA organizacijose skautavimas bus pilnas. Dirbant su BSA yra geros sąlygos tautinių vienetų dvasiai išlaikyti, o kartu atsiranda platus akiratis dirbti bendrajam Lietuvos reikalui. Tokios progos broliai neturėtų praleisti.

Svarstant JAV rajono organizacinę schemą, sąskrydis priėjo išvados, kad VS ir LSB vadijai be turimų pareigų dar vadovauti šiam rajonui yra per sunku. Buvo iškelta mintis sudaryti JAV kelis rajonus, bet prieita išvados, kad užtektų tik vieno rajono, nes nesame tiek gausūs. Sąskrydyje buvo prarasti kandidatų JAV rajono vadeivos ir jo pavaduotojo pareigoms rinkimai. Vadeiva išrinktas sktn. V. Pauža, pavaduotoju v. sktn. V. Kizlaitis, kandidatu liko - psktn. E. Zobarskas. Jie LSB Vadijos bus pristatyti PLSS Pirmijai tvirtinti greičiausia tradicine lapkričio 1 d. data.

Posėdį YMCA salėje užbaigė LSB Vadijos jūros skautų skyriaus vedėjas sktn. V. Petuskas savo pranešimu. Jis ragino vadus skatinti savo vietose jaunimą domėtis jūreivybe ir propaguoti jūros skautų šakas skautų tarpe. Jau vien faktas, kad 80 nuošimčių Lietuvos jūrininkų yra išėję iš jūros skautų gretų, įpareigoja ir toliau tęsti tą tradiciją. Atsikuriant Lietuvai bus reikalingi ir savi jūrininkai.

TURININGAS POBŪVIS

Pirmąją saskrydžio dieną dalyviai užbaigė Clevelando skautų tėvų ir bičiulių surengtame pobūvyje. Čia tikrai pajutome, kad Clevelande skautų-čių tėvai ir bičiuliai su abiem vietininkijom sudaro vieną šeimą. Pobūvį vedė sktn. Jonaitis. Klausėmės vadų ir bičiulių prasmingų minčių, pritarėme skambioms dainoms, vaišinomės gėrybėmis... Skautų bičiulis p. B. Gaidžiūnas parodė apžvalginę filmą iš Vliko gyvenimo, 1948 m. Tautinės Stovyklos Alpėse vaizdus ir kt. Iš svečių kalbų pajutome, koku rūpestingumu lietuviškoji visuomenė stebi skautų gyvenimą bei darbą.

Negaliu nepaminėti ir brangiųjų mamų stropumo ir pasišventimo. Jos ne tik surengė vaišes, bet dar kartu pobūvyje perdavė "Neringos" sesėms didelį komplektą indų. Sesės buvo įpareigosios tęsti lietuviškojo vaišingumo tradicijas, tinkamai saugojant šią dovaną, kad pobūviuose nereiktų naudoti popierinių indų... Didelis dėkui mamytėms ir remėjoms už tokį paskatinimą ir brangią dovaną!

Po pobūvio skirstėmės nakvynei. Tačiau ir ten ilgokai nesumigome. Juk lyg ir nerašyta taisyklė - sąskrydžiuose ilgai vakaruoti.

BROLIJA PAGERBĖ S-GOS ŠEFO ATMINTĮ

Sekmadienį, rugs. 2 d., anksti rytą sąskrydis ir abi Clevelando vietininkijos nuvyko į Knollwood kapines. Čia marmuriniame mauzoliejuje visi tyliai sustojome ties paskutiniojo Lietuvos Respublikos Prezidento ir mūsų S-gos Šefo a. a. A. Smetonos kripta. VS padėdamas prie kapo vainiką, priminė, kad Lietuvos Skautų Brolija pirmą kartą po tiek metų pagerbia savo Šefą jo žemiškojo poilsio vietoje.

Po VS žodžio buvo sugiedota Marijos Giesmė ir Tautos Himnas. Tyliai pasimeldę palikome mauzoliejų. Apeigoje dalyvavo velionies našlė p. S. Smetonienė ir sūnus p. J. Smetona.

MALDA Į AUKŠČIAUSIĄJĮ

Iš kapinių grįžome Clevelandan, kur Šv. Jurgio bažnyčioje išklausėme Šv. Mišių. Palmdose dalyvavome su vėliavomis, o prie altoriaus patarnavo du uniformuoti skautai.

SUEIGA LIETUVIŲ DARŽELYJE

Vidurdienį Clevelando Lietuvių Kultūriniam Darželyje prie dr. J. Basanavičiaus paminklo buvo iškilminga Clevelando skautų vietininkijos sueiga. Keli kandidatai davė vilkiuko ir skauto įžodžius. Įžodžio apeigas pravedė VS, primindamas naujesiems broliams jų prisiimtas pareigas. Kalbėjo vietininkas psktn. Z. Dučmanas ir skautų bičiulis p. B. Gaidžiūnas. Sueiga baigta Tautos Himnu. Po oficialiosios dalies sktn. Jonaitis trumpai nupasakojo Clevelando Lietuvių Kultūrinio Darželio atsiradimo istoriją. Jo pradžią siekia 1929 m. Žalumynuose paskendusiame šlaite yra dvi gražios terasos, primenančios Palangos Birutės kalną. Apatinėje terasoje yra dr. J. Basanavičiaus paminklas - Lietuvos Šaulių Sąjungos dovana. Viršutinėje terasoje - dr. V. Kudirkos paminklas, Lietuvos Karininkų Ramovės dovana. Puikioje darželio aplinkoje, prie iš Lietuvos atgabentų paminklų, kiekvienas pasijunta tartum patekęs Tėvynės kertelėn. Šiuo metu, kada žiauriai naikinamos ir niekinamos Karo Muziejaus ir Gedimino Pilies šventovės, čia užjūryje lietuviai gali atsigausti ir susikaupti ateities darbams.

BAIGIAM POSĖDŽIUS

Po pietų suvažiuojame tęsti posėdžių skautų bičiulio dr. J. Tamošaičio buveinėje prie Erie ežero. Čia VS suglaustai pranešė apie mūsų S-gos Statuto keitimo reikalą, supažindindamas su LSB Vadijos paruoštu projektu. Diskusijose išreikšti pageidavimai. Taip pat diskutuota registravimasis BSA tuntuose. LSB Vadijos skautininkų ir spaudos skyrių vedėjai padarė pranešimus. Sąskrydis konstatavo didelę "Skautų Aido" pažangą, o jo dalyviai pažadėjo pagyventi platinimo ir Sk. A. rėmimo akciją. 1952 m. norima išleisti kišeninį kalendorėlį, kurio išleidimu rūpinsis Baltijos vietininkija Detroite. Sumanymus ir medžiagą kalendorėliui visi prašomi siųsti "Krivulės" adresu Bostonan.

Darbingoje nuotaikoje vykę posėdžiai baigti sktn. Jonaičio uždaromuoju žodžiu.

LAUŽAS

Sąskrydį užbaigėme laužu, gėstant auksiniam saulėlydžiui didingoje Erie ežero parkrantėje. Skautai rodė savo smagius pokštus, skambėjo lietuviška daina, girdėjom senų skautų vadų prisiminimus, bičiulių prasmingas mintis ir linkejimus bei sąskrydžiui atsiųstus pasveikinimus. Galop ežeran nuaidi Ateina Naktis... ir skirstomės namo. Gal kiek pavargome nuo įtemptų darbų ir kelionės, tačiau į vietininkijas grįžome su pakilusia dvasia ir nauja energija tęsti skautiškąjį darbą.

Bendras ir didelis dėkui visiems clevelandiečiams. Jie sugeba puikiai priimti svečius - net ir kas dvi savaites po sąskrydį. (J. Gerkėnas)

Chicago, Ill.

* Chicagos dienraštis „Draugas“ praneša, kad Brooklyne gyvenanti v. s. E. Putvytė labai energingai pasireiškė savo darbovietėje kovoje prieš komunistų kontrolėje esančią fabriko darbininkų uniiją. Dabar to fabriko darbininkai perėjo į CIO uniiją. Džiaugdamiesi sesės Emilijos pasisėkimu, linkime ir toliau sėkmingai kovoti už teisybę.

* Rugpiūčio 18 d. Chicagoje buvo skautininkų sueiga, kurioje dalyvavo gausus skautininkų būrys, viešnios ir svečiai. Kalbėjo p. J. Daudžvardienė, sktn. kun. J. Vaišnys S. J. ir sktn. Z. Juškevičienė. Sueigoje nutarta: 1) skautininkėms aktyviau įsitrauk-

ti į vietos skaučių draugovių gyvenimą vadovaujant ar globojant ir 2) imtis iniciatyvos išleisti rašytojos v. sktn. Augustaitytės - Vaičiūnienės poezijos rinkinį "Žvaigždėtos Naktys", jei to darbo nesiimtų knygų leidyklos. Toje pat sueigoje buvo atžymėta v. sktn. O. Zailskienės skautiškojo darbo dvidešimtmetis.

* Tolimaj Washingtono valstijoje Home Valley vietovėje, tarp milžinų spygliuočių ir aukštų sniegu dengtų kalnų, gal būt pirmą kartą plėvesavo mūsų trispalvė drauge su kitų tautų vėliavomis tarptautinėj skaučių stovykloje (International Girl Scout Encampment). Čia susirinko reprezentantės iš daugelio kraštų praleisti tris savaites

skautiškoj nuotaikoj drauge su Amerikos skautėmis, arčiau susipažinti, daugiau patirti apie skirtingus kraštus ir jų skautišką veiklą bei metodus. Stovyklos pagrindinis obalsis - vienas pasaulis per bičiulystę ir glaudžią seserišką grupę.

Patį stovyklos vieta buvo apie 2 mylios nuo Kolumbijos upės, Vėjo kalno (Wind Mountain) papėdėje. Visas rajonas apsuptas medžiais ir vos saulės spindulėlis galėdavo prasiveržti pro aukštų ir tankiai suaugusių eglų bei pušų šakas. Todėl ir nestebėtina, kad temperatūra nepasiekė aukščiau 60° F, nors buvo pats viduvasaris. Mūsų artimais bičiuliais buvo skorpionai, barškuolės gyvatės ir stirnos su simpatiškais stirniukais. Skautė gamtos draugė!

Stovyklavome iš viso 97 mergaites, neskaitant vadovių. Buvom suskirstytos į devynias skiltis: kiekvienoje skiltyje po dvi, tris svetimtautes ir po vieną vadovę - likusios buvo JAV skautės. Atvyko skaučių iš Šveicarijos, Olandijos, Indijos, Pakistano, Japonijos, Filipinų, Havajų, Australijos, Brazilijos, Kolumbijos, Costa-Ricos, Kanados, Lietuva, Latvija ir Estija turėjo savo atstoves jau iš čia Amerikoj gyvenančių. Lietuvų atstovei kvietimas buvo parūpintas sktn. B. Leševičiūtės pastangomis.

Važiudama iš Chicagos atstovauti lietuvaites skaites, sukau galvą kaip mes visos pasijusim apsuptos amerikiečių skaučių, nes vis dėlto jų buvo keturis kartus daugiau. Tačiau atvykus į pačią stovyklą pamačiau, kad visos svetimtautės buvo laikomis didelėje pagarboje ir kaip tik iš jų buvo norima kuo daugiausia įvairių dalykų sužinoti. Bevaikštant po stovyklą, dažnai matydavau užsienietes apsuptas amerikiečių stebinčių, kaip japonė demonstruoja valgymo meną pagaliukais, kaip havajietė šoka hula (tautinis havajiečių šokis) ar brazilė skambina gitara. Ir taip per visą stovyklavimo laiką užsienietės mokino amerikietes, o jos mokino užsienietes.

Tarptautinėje dienoje kiekvienos tautos atstovės vaišino kitas stovyklautojas savo šalies tautiniais valgiais. Vakare prie laužo kiekviena pasipuošusi tautiniais rūbais šoko tautinius šokius, dainavo ar pasakojo apie savo kraštą.

Porą kartų suorganizavom išskylas į kalnus. Į vieną kalną (Mount Hood) lipom net tris dienas, pasiekdamos apie 8000 pėdų aukštį, bet, deja, teko leistis žemyn neuzkopus viršūnėn, nes slidūs ledynai ir pavojingi tarpekliai užtvėrė kelią.

Kadangi šią vasarą ten pasitaikė didelė sausra, mums buvo uždrausta kurti laužus. Jų vietoje deginom žibintus apstatytus sausomis šakomis, bet tai nei kiek negadino mūsų geros nuotaikos. Vakaraus susirinkusios prie tokių laužų dainuodavome sutartines, bet gražiausiai skambėdavo slėnyje aidas, kai visos savo gimtąja kalba giedodavom "Ateina Naktis".

Laužų metu mokėmės kitų tautų dainų. Lietuviškasis "Lauželis", lauželis" buvo ypač populiarius ir skambėjo stovykloj visą laiką. Dažnai temstant susėdusios prie laužo stebėdavome saulėlydžius, gėrėdavomės purpurinėmis kalnų viršūnėmis ir paslaptinai šešėlyje siūbuojančiais miško milžiniais.

Tris savaites vyravo draugiška nuotaika ir jautėme, kad skautybės idealai jungė mus visas į vieną šeimą. Pasibaigus stovyklai, visos reprezentantės buvo Kalifornijos skaučių pakviestos aplankyti San Francisko ir Los Angeles miestus. Kiekviename mieste praleidom po savaitę apžiūrėjom visas įdomias vietas, turėjom piknikų, vaišių ir net pietus Hollywoode kartu su keliolika filmų artistų. Los Angeles į vaišes buvo pakviesti ir visų tautų diplomatinio korpuso nariai. Lietuvų konsulas Bielskis taip pat buvo pakviestas ir apdovanojo vaišių metu mūsų atstovę didele rožių puokšte.

Po daugelio pasikalbėjimų ir diskusijų su kitatautėmis buvau nustebusi, kad toks didelis skaičius mergaičių nežinojo nei kur randasi Lietuva, nei kokia yra jos dabartinė padėtis. Stovykloje didelį susidomėjimą sukėlė knyga "Genocide", kurią pažadėjau pasiūsti daugeliui skaučių. Visų mūsų yra svarbi pareiga stengtis kuo daugiausia reprezentuoti mūsų kraštą ir sudominti skaites, o per jas ir šiaip svetimtaučius, Lietuvos kultūra, papročiais ir liaudies menu.

paskltn. E. Lenskauskaitė

Boston, Mass.

* Rugpiūčio mėn. septynios Bostono Baltijos vietininkijos sesės stovyklavo amerikiečių skaučių (GSA) nuolatinėje stovyklavietėje "Lobių Saloje" (treasure Island), Winnepesaukee ežere, N.H. Trys iš jų, V. Karosaitė, D. Barmutė ir R. Norvaišaitė kartu su amerikietėmis išėjo vadovių programą. Jaunesnės sesės - Adomkaitytė, Čepaitė, Galdikaitė ir Gedmintaitė stovyklavo centrinėje vasaros poilsio saloje. Kaip ir pernai mūsų sulaukė didelės paramos iš GSA, gaudamos po \$ 30 stipendiją iš GSA įkūrėjos Juliette G. Low fondo stovyklavimo mokesčiui sumokėti.

* Prasadėjus mokslo metams, Baltijos v-jos sesės rugsėjo 15 d. suruošė iškylą į Franklino parką. Dalyvavo voverytės ir katytės, vadovaujamos vyresn. sesių V. Karosaitės ir D. Barmutės. Smagūs žaidimai ir pavakariai gamtos prieglobstyje sesėms paliko malonų išpūdį.

* Bostono lapinai rugsėjo pradžioje rotatorium atspaudė laikraštėlį "Kimas". Šio laikraščelio paskirtis yra stiprinti skautų dvasią, ryžtingumą ir norą mylėti savo tėvų žemę ir jos kalbą. Jame gausiai nagrinėjamos sk. patyrimo laipsnio programos. Sveikintina graži mintis padėti jaunesniems broliams ir pastangos lavinti savo plunksnas.

G.

Italija

Roma.

* Š. m. birželio 17 d. Romoje J. E. Vyskupas Vincas Podolskis, dabartinis Šv. Kazimiero kolegijos rektorius, buvo apdovanotas LSS Padėkos Ženklu.

Jau beveik trys metai prabėgo nuo III-čiosios Tautinės Stovyklos Isar-Horn'e, Vokietijos Alpių kalnuose, kai LSS Pirmija už didelius nuopelnus lietuviškajai skautijai Padėkos Ženklui nutarė apdovanoti J. E. Vysk. V. Podolskį, tačiau šį dėkingumo pareiškimą Ekscelencijai teko patirti tik prieš keletą savaičių... Dėl to nėra ko per daug stebėtis, nes 1948 metų rudenį prasidėjusi smarki emigracija suparaližavo daugelį taip gražiai Vokietijos tremtinių stovyklose veikusių institucijų. Likvidavosi ir skautiškoji bendruomenė ir mažėjo arba visai nustojo egzistavusios skiltys, draugovės, tuntai, rajonai. Pagaliau ir pačių vadovybę sudarantieji asmenys kėlėsi užjūrį.

Taigi nesistebėtina, kad tik po 3 metų susidarė proga auksčiau minėtai šventei atšvęsti.

Reikėtų neužmiršti, kad, nors Romoje ir neegzistuoja vilkiukų skiltys ar skautų vyčių būreliai, vis dėlto skautiškosios mintys kaskart randa vis didesnį pritarimą ne vien tik skautavusių klierikų bei kunigų tarpe, kurie dabar studijuoja Romos universitetuose, bet ir neskautų tarpe, kuriems rūpi mūsų tautos jaunimo ateitis, jo išsilikymas nutautinimo ir moralinio supuvimo srovėse. Yra labai džiugu, kad mūsų jaunieji dvasininkai vis daugiau ir daugiau parodo palankumo ir supratimo šiam jaunuomenės sąjūdžiui, kurį mes laikome geriausia priemone šių laikų jauno žmogaus auklėjimo darbe.

Vienam iš skautų klierikų perskaičius LSS nutarimą J. E. Vysk. V. Podolskį apdovanoti Padėkos Ženklu (žiūrėk LSS biuletenio 23 nr. 1948 m. rugpiūčio 31 d.) vyr P. L. S. S. kat. sk. dv. vadas kun. Dr. J. Vaišnora prisegė minėtą padėkos išreikimo simbolį. Trumpoje kalboje jis priminė Ekscelencijos didelį prielankumą skautams, tikėdamasis, kad ir ateityje Ekscelencija skautiškosios jaunuomenės nepamirš ir reikalui esant ją parems. Susirinkę buv. skautų kapelionai ir klierikai skautai kolegijos salėje sugiedojo "Ilgiausių metų".

Ekscelencija atsidėkodamas išreiškė savo džiaugsmą, skautybėje matydamas vieną iš pačių geriausių priemonių dorovės, tautinės sąmonės ir tikėjimo išlaikymui. Jis linkėjo mūsų skautijai augti, plėstis, suspiesti savo eilėse kuo daugiau jaunimo, jį išlaikyti nepalūžusį ir sveiką. Tatai mūsų skautija galės tikrai atsiekti, jei stengsis kuo pilniau įgyvendinti savo kilnųjį šūkį: "Dievui, Tėvynei, Artimui". Jis paskatino kunigus ir klierikus daugiau domėtis šia jaunuomenės auklėjimo sistema, kuri vis daugiau randa pritarimo visame pasaulyje.

A. Dr-lis

Australijos Rajonas

* Melbourne tunte rugpiūčio-rugsėjo mėn. vyksta skiltininkų kursai. Jiems vadovauja psktn. Aleksas Gabeckas. Paruošus jaunesniųjų vadų, tikimasi sustiprinti skautiškąją veikimą. Kursų programai praeiti talkininkauja vyresnieji skautų vadovai.

* Praeitų metų gale įsisteigė senųjų skautų "Liepsnojančios Lelijos" Melbourne židinys. Židininariai yra nustatę kas mėnesį aukoti ir remti sergančius ligonis Vokietijoje ir vasario 16 gimnaziją. Kas mėnesį šaukiamos sueigos, kuriose nagrinėjami referatai, diskutuojami aktualūs skautybės ir mūsų bendruomenės klausimai. Liepos mėn. 29 d. įvyko nepaprasta sueiga tremtinio daliai apmastyti. Be židinio narių sueigoje dalyvavo ir Seserijos atstovės bei gražus skautų bičiulių ratelis. Sueiga pradėta deglių uždegimu. Pirmą kartą sužibo namų ugnelė, uždegta židinio tėvūno bei namų ugnelės saugotojos. Antrąjį deglą uždegė psktn. J. Makulis, Melbourne tuntininkas, skautiškosios šeimos vardu ir tretįjį ižiebė skautų bičiulis K. Mioldažys bendruomenės vardu. Toliau skaitytas referatas "Pagrindiniai sk. vyčių uždaviniai", sukėlęs gyvas diskusijas. Nuotaiką kėlė

liaudies ir skautų dainos. Židiniui vadovauja v. sktn. A. Krausas.

* "Liepsnojančios Lelijos" Melbourno židinis, pirmasis iš lietuviškųjų skautų vietų, įsiregistravo Australų Skautų Asociacijoje. Rugsėjo 8 d. židinio nariai buvo pakviesti į metinę senųjų skautų suėigą. Tai pirmas kontaktas su krašto šeiminkais. Kelios lietuviškos liaudies dainos papildė australų programą.

* Vyr. sktn. A. Krauso rūpesčiu įsteigta Melbourno priemiesty, Maribynonge, sekmadienio mokykla. Joje dirba 5 mokytojai, Darbas pradėtas rugpiūčio mėn. 12 d. Pirmą dieną susirinko 14 vaikų. Tikimasi, kad tėvai, sužinoję apie naująją mokyklą, atsiųs daugiau. Tenka priminti, kad jau prieš metus laiko įsteigtoji tuntininko psktn. J. Makulio sekmadienio mokykla gražiai veikia ir yra atlikusi nemažą darbą mokymo, auklėjimo ir skautavimo srity.

* Adelaidėje akademikai skautai suorganizavo visuomenei eilę paskaitų aktualiomis temomis. Paskaitas skaityti buvo kviečiami įvairių sričių žinovai.

* Sktn. V. Stasiškis, Korp! "Vytis" įgaliotinis Australijai, persikėlė gyventi į Adelaidę.

Kanados Rajonas

Toronto, Ont.

* Nauju skautų tunto tuntininku paskirtas sk. vytis sktn. Jonas Kuprevičius.

* Šią vasarą sk. vyčiai du kartus stovyklavo Toronto miesto skautų stovyklavietėje Haliburton (150 mylių už Toronto).

* Dalis Toronto sk. vyčių rugpiūčio mėn. ištisą savaitę ekskursavo po šiaurinę Kanadą.

* Psktn. Rūta Kuprevičienė steigia oro skaites.

* Skaučių "Šatrijos" tuntas rugsėjo mėn. 1 d. surengė gerai pasisekusį viešą pasilinksminimą.

* Rugsėjo mėn. 1-3 d. d. mūsų sk. vyčiai dalyvavo pirmajame Kanados sk. vyčių sąskrydyje - stovykloje prie Blue Springs. Geriausią pasisekimą turėjo parodė, kurią organizavo psktn. J. Gaižutis.

* Kanadiečių skautų pakviesti mūsų vyčiai rugsėjo mėn. 14-16 d. d. stovyklavo jų nuolatinėje vasaros stovyklavietėje prie Norlando (100 mylių už Toronto).

* Toronto sk. tuntas Tautos Šventę minėjo rugsėjo mėn. 23 d, parapijos salėje.

* Rugpiūčio mėn. 12 d. mūsų skautai buvo nuvykę į indėnų rezervatą prie Hamiltono.

* Nuo š. m. rudens Toronto lituanistinės Maironio vardo mokyklos vedėju yra mok. psktn. J. Gaižutis, mūsų "Suk galvą" skyriaus vedėjas. Jeronimai, naujas galvosūkis! S. P.

* Ši vasara ypač atmintina jūros skautams - skautėms. Užsiėmimai vyksta beveik kasdien. Tęsiama kursų praktinė dalis - būriavimas, takelažo darbai, plaukiojimas motorvaltė. Rugpiūčio mėn. 12 d. K. K. Vaidoto laivas pakrikštijo savo būrinę valtį "Daivos" vardu. Krikšto tėvais buvo p. Indrelienė ir inž. Sližys. Mažoje jūros skautų šventėje dalyvavo sesių vandenių laivas, taip pat skautų vadovybė ir būrelis bičiulių. B. S.

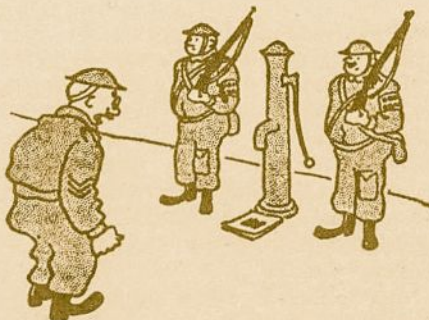
Skautai pasaulyje

Prancūzija. Penkiolika Paryžiaus skautų tarp dvylikos ir šešiolikos metų, nuplaukė plaustu Rhone upe 380 km. Per dieną jie vidutiniskai nuplaukdavo 40 km. Plaustus skautai pasigamino patys. Tikrai įdomi ir nekasdieniška iškyla.

Paryžiaus skautai vyčiai dvi savaites dirbo prie atstatymo mažos Chatai miestelio istorinės bažnyčios. Bažnyčia buvo pastatyta 13 šimtme. ir paskutinio karo metu sugriauta.

Italija. Šią vasarą grupė italų skautų perkeliavo Europą. Savo kelionėje jie propagavo šalpa italų karo našlaičiams. Tikras skautiškas gerasis darbelis.

Suomija. J. Sibelius, pasaulinio garso suomių kompozitorius, parašė muziką naujai tarptautinei skautų dainai. R. M.

Ei, tu, ten, vidurinis!
Kur tavo šautuvas.